

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДРУГА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Трећи дан рада
26. март 2019. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Даме и господо народни посланици, настављамо рад Друге седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2019. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 110 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 99 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника? (Да.)

Реч има народни посланик Војислав Шешел.

Изволите.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, ја имам питање за министра унутрашњих послова Стефановића др Небојшу, што би рекао неко овде.

Пошто ми не одговара на моја претходна питања, а ја и даље темељито обављам истражне радње, сад му постављам ново питање – зашто Министарство унутрашњих послова дозвољава да потпредседник Владе Расим Љајић криминалним радњама купује цели Нови Пазар?

Ево неколико детаља.

Бачевац, пиши све.

Угоститељско предузеће „Липа“ из Новог Пазара, чим је Расим Љајић дошао на власт у том старом српском граду, продато је за 1.250.000 евра. „Липа“ је имала на десетине својих објеката у Пазару, где, на пример, само Хотел „Врбак“ вреди пар милиона евра. Дакле вишеструко испод цене предузеће је продато. Купили људи Расима Љајића за његов рачун, јер он, знате, није толико глуп да све ово што заради разним криминалним радњама држи у неком буцаку па да мишеви поједу или да му неко једног дана отме, он паметно улаже у некретнине.

Мотел „Пазариште“ или стари „Рас“ такође вреди пар милиона евра. „Пазариште“ се простире на неколико хектара земље где пролазе две реке, река Рашка и Себчевска река, а Расим Љајић је тај најатрактивнији објекат у околини Новог Пазара узео за себе.

Фирма „Лађар“ се простире на преко 50 хектара земљишта. Налази се на путу Нови Пазар – Рашка. Фирма се води на име Мује Љаљара, а то је човек који се цео свој живот борио да једва преживи. Имао је један трактор и вадио је камен, песак и шљунак из оближњих река. Сада је купио за рачун Расима Љајића и глуми власника. Наравно, прави власник се зна.

Зна цели Нови Пазар. Бачевац можда и не зна. Он ретко иде у Нови Пазар. Он је заузет овде неким...

Јеси ти лекар, Бачевац?

(Муамер Бачевац: Познати...)

Јеси? Добро.

(Председавајући: Молим вас, без личног обраћања.)

Ево, још мало. Сад је то најјача фирма у овом делу Србије. Поседује фирме за регистрацију свих моторних возила, паркинг-простор за хиљаде камиона и аутобуса, најсавременије праонице аута, камиона и аутобуса, и сва та имовина налази се поред магистралног пута Нови Пазар – Рашка. Сва ова милионска имовина је власништво највећег нарко-боса, Расима Љајића. Расим Љајић је запослио сву фамилију. Муји Лађару је дао велику плату, наравно, као поузданом човеку, а тај Мујо нема ни основну школу завршену.

Ово грађевинско предузеће је продато за милион евра, а једну фирму Расим Љајић је купио за багателу и такође се води на друго лице.

Рибњак „Војин Поповић“ у Новом Пазару купио је такође Расим Љајић и о томе прича цели Нови Пазар. То је нешто најновије.

Мораћу ускоро да одем и у Нови Пазар да се распитам још међу људима како стоје те ствари...

А шта, не смем у Нови Пазар, је ли, Бачевац?

(Муамер Бачевац: Бујрум, добродошао.)

Е, хвала ти, хвала ти на изразима гостопримства. Неки дан сам био у Сарајеву.

(Председавајући: Приводите крају, господине Шешел.)

Молим?

(Председавајући: Кажем да приводите крају.)

Дакле, ја упозоравам министра унутрашњих послова да се много ових информација прикупило, да полиција не сме остајати скрштених руку, а и да је он лично одговоран, ако не зна, за све ово. Срамота је за једног таквог министра да ја пре њега сазнајем за овакве ствари.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Шешел.

Реч има народни посланик Муамер Бачевац.

Изволите.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважене колегинице и колеге, уважени председавајући, уважени грађани Републике Србије, 4. марта 2019. године један бруцош из Новог Пазара, двадесетогодишњи Ернад Бакан, прелазећи улицу на пешачком прелазу у Земуну – прелази улицу у Земуну, то је слика – један аутомобил стаје, а други, крећући се у спорој траци, великом брзином налеће на њега, одбацује га неколико метара напред. Ова стравична сцена шокира Србију. Два дана касније несрећни момак умире.

Колико је ова несрећа била тешка и колико је возач који је покосио Ернада бахато возио види се са снимка који кружи друштвеним мрежама, а који је снимео анонимни пролазник из Земуна. То је снимак, господо посланици, од којег се леди крв у жилама.

Ова трагедија потресла је Нови Пазар, јер је један младић, који је такорећи тек закорачио у живот и дошао да се школује у бијели град са жељом да стекне знање и постане користан члан наше заједнице, али којем је непажњом живот брутално прекинут.

Да ствар буде још гора, велико узнемирење изазива чињеница да ни породица ни јавност није обавештена да ли је идентификован виновник несреће, да ли је приведен, саслушан, задржан, да ли је поштовао ограничење брзине. Детаљи несреће данас још нису познати.

Врло је симптоматично да се у извештају свих медија, који, наглашавам, коректно су донели вест, нигде се не наводе иницијали виновника несреће, нити се наводи да ли је након кобног случаја пружио помоћ удареном младићу или је побегао са места несреће. И породица и јавност тренутно се информишу из медија који су нешто писали. Почињу оправдане сумње. Задња два дана друштвене мреже у Новом Пазару и околним градовима ова тема је запалила. Јављају се разне инсинуације и многобројни сценарији. То додатно погађа породицу и додатно подубљује бол и тугу за изгубљеним дететом.

Овај случај је сваког родитеља у Србији који је послао своје дете на школовање у неки центар престравио. Велика су деца и велика стрепња. Сви смо били стрепња и сви ћемо стрепети за своју децу коју шаљемо да

нешто науче и да се оплемене. Посебно пара уши што је овај дечак изгубио живот на пешачком прелазу у близини свог факултета.

Управо због осетљивости овог случаја, да би се ствари поставиле на своје место и да би се одагнала свака сумња, апелујем на министарку правде Нелу Кубуровић да са посебном позорношћу и пијететом се позабави случајем нашег Ернада.

Такође тражим да се надлежно тужилаштво у најкраћем року огласи о детаљима несреће и подузетим корацима у поступку против починиоца ове саобраћајне несреће која је одвела у смрт једну младу, племениту душу. Унесрећеним родитељима ништа не може бити замена за њихов неутешни губитак. Једино је истина за њих лековита.

Што се тиче ових будалаштина од господина Шешеља, које данима слушамо, на њих више немам никакав коментар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има колегиница Мирјана Драгаш.

Изволите.

МИРЈАНА ДРАГАШ: Поштовани председавајући, захваљујем.

Данас, у дану када је могуће постављање питања Влади, искористила бих прилику да поставим питање председнику Владе и министру рада, запошљавања и борачка питања, можда војске и полиције додатно, која се односе на последице разарања у току НАТО бомбардовања.

Наиме, ових дана присећамо се стравичних дана из 1999. године и неправног, неоснованог, мучког бомбардовања Савезне Републике Југославије, наших градова, села, путева, мостова, фабрика, болница, школа, телевизије, пијаца, возова, путника, пешака, обичних грађана и деце који ни за шта нису били криви.

И данас, после 20 година, НАТО сматра да је примена силе у Југославији, без одобрења Савета безбедности Уједињених нација, била неопходна и легитимна акција. Они кажу и данас да је бомбардовање учињено како би се зауставила хуманитарна катастрофа. Они кажу – циљ је постигнут, насиље је прекинуто, избеглице су могле да се врате кући и живе слободно.

Ово зверско бомбардовање они и данас зову – ваздушна кампања. А ми данас морамо да питамо – да ли је држава, Влада, створила услове да документујемо све оно што се у 78 дана бомбардовања у Србији догађало? Да ли знамо тачан број погинулих и рањених? Који је обим и цена привредног разарања? Које су дуготрајне последице по здравље становништва и животну средину?

Добро је што је ова комисија која оцењује последице по здравље становништва формирана. Све оно што се ради треба да буде научно

доказано и документовано, али исто тако то треба да се односи и на све друге области и на све друге последице. Није касно да се то уради докраја.

Ми постављамо питање – да ли је то што остатак српског становништва данас живи на Косову и Метохији у стравичним условима демократија, слобода, повратак кући или је живот у гету са убијањем, пљачкањем и са сталним страхом како ће бити сутра?

Био је то класични облик агресије, и то све више држава зна, у којој је 17 држава НАТО снага било против једне мале земље која није пристајала на отворену окупацију, капитулацију и понижење. Баш због тог и таквог односа НАТО снага и данас, наша је још већа обавеза и одговорност да само егзактним подацима, тачним чињеницама, прецизним именима забележимо све оно што је урађено, које су жртве биле, да народ не остане колатерална штета, ни пред лицем наших будућих генерација а ни пред лицем правде. Кад-тад односи снага се мењају. Ако имамо егзактне податке о тим последицама, оне ће постати релевантне и за сутрашње међународне судове правде.

У сваком случају, сматрам да је веома добро што се Влада коначно одлучила, ова Влада увела да се последица НАТО бомбардовања сећамо, да не заборавимо хероје одбране, као што је то урадила Влада после 5. октобра стидећи се својих бранитеља, стидећи се да каже да је то била одбрана земље.

Утолико је наш дуг и наше сећање само у егзактним подацима и тачним бројкама. Ми имамо ових дана, овог пролећа да ће се обавити пробни попис становништва. Инструменти који се користе у пробном попису могу да буду на одговарајући начин допуњени и да 2021. године буду оспособљени да управо на ова питања одговоре, да на овај начин када прикупимо те тачне податке и да онда можемо тачне одговоре да дамо.

То, најзад, може не само за последице НАТО бомбардовања да се уради, него и на сва претходна разарања и жртве српског народа у целини и да у складу са тим коначно имамо меморијале и меморијалне центре који ће имати јасна сведочанства о данима страдања српског народа и неправди нанетих у целом 20. веку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Ја ћу и сада поставити одређена питања која сам и некада раније поставио, конкретно се тиче питања о „Железницама Србије“.

Сведоци смо да је уназад 15 дана, или 20, кренула реконструкција пруге од Ниша ка источној Србији, преко Сврљига, Књажевца, Зајечара, што је добар знак, јер смо у том временском интервалу и пре тога имали низ нежељених ствари, где су се догађале незгоде на тој прузи.

Моје питање је, пошто је кренула реконструкција, урађено је тих, ја мислим близу километар, један километар је урађен, можда и мање, пруга се ради од матејевачког дела према Сврљигу, али радови иду спорије, мислим да иду мало спорије, моје питање је – да ли је предвиђена динамика радова којом ће се дати могућност да се та пруга уради што пре, да та пруга крене да функционише? Подсећам, а то сви знамо, да је та пруга, што се каже, жила куцавица за развој источне Србије, зато што преко те пруге иде велики број теретног саобраћаја, велике количине теретног, иде и путнички саобраћај. С друге стране, имамо и велики број неких насеља која се налазе у том делу пруге која немају други превоз осим железницама. Значи, моје питање је – да ли ће имати могућности да се убрзају радови, да се то уради што пре, да се пруга стави у функцију и нормално да то буде онако како је пројектовано, јер смо о томе говорили раније?

И хвала још једном Министарству саобраћаја које је покренуло и кренуло да ради на тој прузи, односно реконструкцију пруге.

Још једно питање, тиче се исто „Железница Србије“, конкретно јесте да све локалне самоуправе које се налазе у делу те пруге или у било ком делу где има пружних прелаза, локалне самоуправе имају обавезе да плаћају одржавање тих пружних прелаза. То је уназад годину или две донесен закон. И конкретно сада општина из које ја долазим, а и Књажевац, Зајечар, Бор, доле Неготин, где има велики број тих пружних прелаза, из буџета издвајају велике своте новца, што је доста проблематично зато што је то за те општине оптерећење. Али када узмемо, с друге стране, да у том делу сада не функционише железнички саобраћај, да се ради реконструкција пруге, ја позивам и питам надлежне у „Железници“ – да ли ће се и сада наплаћивати одржавање тих пружних прелаза, пошто возови сада тамо не функционишу? Било би добро да се што пре то стави у функцију, да се ослободе те локалне самоуправе које имају обавезе да плаћају одржавање тих пружних прелаза све дотле док се не стави у функцију та пруга и да крену да иду брзи возови, да то буде квалитетније и боље него што је то било досада. То је још једно питање.

Ја ћу још једном поставити питање и „Путевима Србије“. Конкретно, ја сам и уназад два или три месеца говорио о проблему пута који иде од источне Србије према Нишу, према ауто-путу, где је у овом периоду сада предвиђена изградња и наплатне рампе, што ће дати могућност, нормално, да наши ауто-путеви буду бржи путеви, да имамо већи приход у буџет и Републике Србије и за боље одржавање путева у свим општинама, у свим крајевима.

Конкретно, пошто та наплатна рампа буде изграђена, пошто је сад у поступку изградње, моје питање још једном „Путевима Србије“ и

Градској управи у Нишу – да ли ће се ући у поступак реконструкције пута од наставка Малчанске петље према Књажевачкој улици?

Тај део пута је у лошем стању. Ја сам био и са директором „Путева Србије“, господином Дробњаком, разговарали смо, где је и он потенцирао да се тај део пута што пре реконструише и да „Путеви Србије“ уђу, да потпомогну Град Ниш да се тај део пута уради, реконструише, јер сутра сви ми који долазимо из Сврљига, Књажевца, Зајечара, са истока Србије, морамо проћи тим путем зато што нема другог.

Још једно питање – да ли постоји могућност, пошто има још једна алтернатива, где је у Агенцији за урбанизам града Ниша направљен и пројекат, то је још један алтернативни пут којим се иде од Малчанске петље, преко села Просек, према Нишкој Бањи, да то буде још једна алтернатива за град Ниш?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милетићу.

Да ли још неко од представника, односно овлашћених представника посланичких група жели реч или жели да затражи обавештење и објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, потпредседнице Народне скупштине, уважени господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, моје питање је упућено Министарству унутрашњих послова а поводом немиких догађаја од пре неколико дана испред зграде Радио-телевизије Србије а на протесту који су организовали Ђилас, Обрадовић, Јеремић и остали такозвани лидери опозиције. Питање гласи – да ли ће бити процесуирани организатори и инспиратори ових догађаја?

Мислим да је јако важно да Ђилас, Обрадовић и остали одговарају због свог лицемерја али и кукавичлука. Наиме, они су на најгори могући начин искористили младе људе, искористили децу за своје политичке циљеве, наговорили их да упадну у зграду Радио-телевизије Србије, нахушкали их да се сукобљавају са полицијом. Неки од тих момака су приведени и ухапшени, а онај ко је најодговорнији за то, управо онај који је најодговорнији, у маниру најгоре кукавице побегао је из земље. И драго ми је што су та деца пуштена и што су могли да схвате да су злоупотребљени од стране оних који им ништа добро не мисле и оних којих су их само искористили за своје политичке циљеве. Уместо да мушки стане испред и каже – ја сам одговоран, Ђилас је побегао из земље, побегао у иностранство и оставио ту децу на цедилу.

Дакле, када је густо, сви су се разбежали – Ђилас у Лондон, узгред буди речено, сада је у Вашингтону, Сергеј у Америку, Јеремић у Беч, све

сами јунаци. Посебно је питање шта они траже тамо, каква посла сви одједном имају по белом свету. Хајде, за овог Сергеја знамо да је у Америци, он је отишао тамо на скијање, не знам само од којих пара, јер је у питању прескупо скијалиште, али шта траже ови остали? Да ли су отишли да траже подршку од својих пријатеља за рушење власти у Србији на улици? Да ли су отишли да траже инструкције како да насилно мењају власт, како да изазивају хаос и крвопролиће? Да ли су отишли да добију одобрење за покушаје некаквих македонских и сличних сценарија? Није тајна да представници опозиције рачунају управо на подршку неких западних земаља да остваре своје циљеве, то јест да дођу на власт у Србији али без избора.

Ево, овако то изгледа, ово је Ђилас на аеродрому, путује у Вашингтон, а сетите се и слика које су објављиване на којима су представници неких амбасада, дакле у питању је Америчка амбасада, представници амбасаде са организаторима ових протеста. Сетите се да је Ђилас пре неколико недеља боравио у Скопљу, где се састао са својим пријатељем Заевом. Ево их, другари, Ђилас и Заев. А није се сетио том приликом да обиђе и да се сусретне са представницима Срба у Македонији, то га тада није интересовало. Вероватно га је занимало да од Заева добије савет како се долази на власт без избора. Вероватно је и то део оне стратегије, оног чувеног пакта, балканског пакта против Србије, али Ђиласа не занима ни Србија ни српски народ, њега једино занима да по сваку цену дође на власт и да настави своје лично богаћење. Овде је сада већ очигледно да је отворен конкурс за српског Гваида па су се многи пријавили на тај конкурс. Има много кандидата, али предњаче Ђилас и Јеремић. Јер како другачије објаснити то да није ни покушао да демантује да је отишао у Вашингтон да тражи подршку за насилну смену власти у Србији?

Сад су напали и патријарха, сад им смета и патријарх. Видели сте сви јучерашњи срамни напад на патријарха Иринеја. И овде се ради о томе, и то је суштина, исти они који су годинама уништавали Србију, који су годинама пљачкали Србију, сада хоће да се врате на власт и да наставе богаћење, али знају да регуларним путем, дакле редовним путем, изборима, не могу то да остваре, па покушавају изазивањем хаоса и на улици да се врате на власт. И знају да многима споља – тиме завршавам, председавајући – многима споља не одговара јака и стабилна Србија и рачунају на њихову подршку и спремни су да се ставе отворено у службу њих да би остварили своје интересе, а то је долазак на власт у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто се више нико од председника, односно овлашћених представника посланичких група не јавља за реч, настављамо са радом.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Ђорђе Милићевић и Владимир Маринковић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ФИНАНСИРАЊУ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Народни посланик Маријан Ристичевић, писаним путем 18. марта 2019. године, повукао је амандмане на чланове: 2, 3, 6, 7, 8, 9. и 11. Предлога закона.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава, као и мишљење представника предлагача о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов изнад члана 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Посланичка група Српске радикалне странке амандманима је реаговала на овај предлог закона тако што смо предложили појединачно брисање сваког члана и то је наш однос према закону, односно ми тврдимо да овакав закон никако не би могао да се уклопи у правни систем Републике Србије и никако не би смео да се доноси.

Ради јавности подсећамо да се ради о закону о финансирању Аутономне Покрајине Војводине, да је то предлог Ненада Чанка и његове странке, а да ми у СРС мислимо да је било потпуно сувишно доносити било какав закон за нешто што је већ регулисано Уставом, а поготово није могуће доносити закон и предлагати закон који је у супротности са Уставом и са два системска закона, као што је то случај код ових предлога.

Ради јавности, такође, подсећамо на члан 182. Устава Републике Србије, који каже: „Аутономне покрајине су аутономне територијалне заједнице основане Уставом, у којима грађани остварују право на покрајинску аутономију. Република Србија има Аутономну Покрајину Војводину и Аутономну Покрајину Косово и Метохија.“ Ово је посебно важно да сви запамтите. „Суштинска аутономија Аутономне Покрајине Косово и Метохија уредиће се посебним законом који се доноси по поступку предвиђеном за промену Устава.“

Предлагач је овде тврдио да постоји уставна обавеза, обавеза из уставног закона, да се донесе и овај закон о финансирању Аутономне Покрајине Војводине, али чак и кад би било тако, а није тако, онда закон не може да се доноси супротно основној одредби Устава, односно изван тих оквира. Знате, то би било као што имамо, не знам, члан 106, који каже да се Народна скупштина, говорим о Уставу, састаје у два редовна заседања годишње, а имамо обавезу да донесемо закон о Народној скупштини, што је донето, и не може онда у том закону да стоји да имамо три редовна заседања ако је Устав рекао да су то два.

Тако и са овим предлогом закона о којем расправљамо. Предвиђати, колеге ће говорити даље појединачно о сваком овом члану, али предвиђати у овом закону формирање Пореске управе на територији, односно у АП Војводини, формирање некакве комисије која ће пратити примену овог закона, па онда каже – ако други закони буду у супротности са овим законом, онда би се примењивао овај закон. То је заиста писано како мали Перица замишља државу. Дакле, Закон о пореском поступку и пореској администрацији и Закон о буџетском систему су системски закони којима је регулисана ова материја и нема места, нити има потребе за доношењем било каквог другог закона на ову тему.

Када је у питању финансирање Аутономне Покрајине Војводине, то је регулисано чланом 184. Устава Републике Србије и по том члану Устава се и поступа. Питање је да ли је то требало тако уопште, али имамо то регулисано и поштујемо оно што јесте уставна обавеза, али више од тога и мимо тога је, прво, недопустиво, немогуће и ми мислимо да то никако не сме ни да се дешава. Ми смо се од почетка и питали зашто се уопште ово ставило на дневни ред, зашто уопште расправљамо о нечему што је на први поглед апсолутно супротно Уставу Републике Србије, и нисмо добили објашњење од скупштинске већине, која је ово ставила на дневни ред, због чега је то тако урађено.

Српска радикална странка је, иначе, против аутономије Војводине и желимо да то нагласимо. Ми смо за аутономије локалних самоуправа, а ово што је предвиђено у овом закону апсолутно превазилази нормалне оквири аутономије и заправо даје државност Војводини и то је оно што је јако опасно, не само правно, правно је неуставно, али је опасно и политички и зато мислимо да није требало уопште о томе да се расправља, с једне стране. А с друге стране, можда није ни лоше да се чује каквих то све гласова по Србији има, сигурни смо мало, премало, али није добро што их уопште има, није добро што уопште постоје таква размишљања. Уместо да сви будемо на јединственом задатку решавања проблема на Косову и Метохији, ми се бавимо неким стварима које засада нису проблем, а које потенцијално би, нажалост, могле бити и проблем.

Дакле, предлажем у име посланичке групе да се члан 1. овог предлога закона брише. Остале колеге ће то предложити за остале чланове и на тај начин износимо став Српске радикалне странке да овај предлог никако и никада не сме постати закон.

Наравно, када је у питању овај други акт, Предлог резолуције, или како су је назвали, резолуције Народне скупштине Републике Србије о Војводини, ту чак не стоји ни Аутономној Покрајини, акт је о којем по нашем пословнику не може да се расправља у појединостима па ту не можемо да износимо детаље иако смо и ту уложили амандмане, али најбитнији, значи суштински став – апсолутно смо против ових предлога и залажемо се против аутономије Војводине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ненад Чанак.

Изволите. До два минута.

НЕНАД ЧАНАК: Хвала лепо.

Само бих одговорио на ово што смо чули, на тврдњу да Предлог закона о финансирању Војводине није у складу са Уставом, да је Одбор за уставна питања Народне скупштине Републике Србије утврдио да је закон у складу са Уставом, о чему сведочи и члан 184. Устава Србије, који гласи да аутономна покрајина има изворне приходе којима финансира своје надлежности, то је што је битно, и врсте и висина изворних прихода аутономне покрајине одређују се законом. Управо се о том закону ради, тако да је потпуно јасно да није у питању никаква колизија са Уставом, него је у питању отпор комплетном постојању Аутономне Покрајине Војводине и аутономија на територији Републике Србије уопште. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Драган Шормаз.

Изволите.

ДРАГАН ШОРМАЗ: Даме и господо народни посланици, уважени грађани Републике Србије, као што знате, Посланички клуб СНС ће гласати против овог предлога закона, тако да и амандманска расправа много не мења.

У складу са овим што је амандман предвидео желим да кажем да је моје мишљење да Србији у овом тренутку као држави на овај начин организовања и ове величине није потребан средњи ниво власти. То је моје мишљење, али наравно, стечена права су стечена права, па тако и стечени ниво аутономије Војводине треба да чувамо и очувамо, јер то је нешто што је постулат демократије, што опет не мења ствар да могу да изнесем своје мишљење да сам против тога, као што је предлагач закона изнео мишљење да је он за то да Војводина буде чак и федеративна јединица, што иначе кроз овај предлог можемо да видимо, јер ако неко жели пореску управу,

па се још говори о томе да се врати полиција, као што је некад било, царинска управа, не дај боже и војска итд., судови, онда долазимо до тога да имамо практично државу у држави.

Морам да кажем да сам против тога зато што, када је настала заједничка држава Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца, уз све одлуке које смо слушали у Новом Саду, у Руми, Војводина није имала аутономију, административне јединице су се звале бановине, и моје Смедерево је било заједно са Новим Садам у оквиру једне бановине, на пример, и то је потпуно другачији вид регионализације. Мислим да је регионализација у Србији, да је потребно имати локалну власт са оним комуналним надлежностима, а богами и како се ситуација развија у свету и Европи и како се све више држава окреће јакој државној власти, мислим да Србија и приликом доношења новог устава би морала о томе да води рачуна.

Иначе, АП Војводина и КиМ су уствари наслеђе нечега против чега сам као човек увек био против. И дан-данас сам против тога. То је наслеђе комунистичке Југославије. То је наслеђе нечега што је стварано против интереса и воље српског народа.

Испред себе имам „Службени лист“, одштампаћу га једном и поделити свим колегама у Скупштини, Демократске Федеративне Југославије. То је у ствари била октроисана држава Комунистичке партије, без избора. Одлука Националног комитета ослобођења Југославије из, пазите, на документу пише ожујка месеца 1945. године, којом се забрањује колонистима повратак у своје домове, а у ствари Србима на Косово, да преведемо. То је једна од првих активности које је имала Комунистичка партија у Југославији када је преузела власт и касније се ишло са стварањем свега тога да би се развластио што је више могуће, у тој комунистичкој Југославији, српски народ. На крају смо 1974. године имали и тај устав који је створио три државе на територији Србије, и то је истина.

Да све то нисмо имали, да нам се све то није издогађало, да нисмо били слаби и томе се нисмо одупрли, а требало је као народ, не бисмо данас имали ни овај проблем који имамо са Косовом. Не бисмо, јер су комунисти од Косова правили државу одмах, као што видите, од 1945. године. И то је нешто што је истина, свидело се то некоме да чује или не. Тако је било и тако се наставило и ми сада морамо да носимо и последице и да се боримо што је више могуће за нашу отаџбину, за мајку Србију, да је вратимо тамо где јој је место и да је поново створимо снажном и јаком као што је некада била, али сигурно не у ожујку месецу 1945. године.

Значи, да поновим још једном, да аутономија Војводине, да на овај начин на који је имамо данас, али проширивати, враћати у нека времена из седамдесетих година, тражити тако нешто, то нам не треба.

Колега, ја сам рекао да сам ја за то да немамо уопште средњи ниво власти, али морамо да поштујемо нешто што је стечено право, што постоји као постулат, а наравно као друштво можемо и о томе да разговарамо у наредном периоду. У сваком случају, новим Уставом треба све то веома прецизно да решимо. Сада мислим да је јасно и да све функционише у складу са важећим Уставом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Нисам разумео колегиницу Радету, тако да исправљам сада грешку. Изволите, право на реплику на излагање колеге Чанка.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, хтела сам да скренем пажњу да ово што је господин Чанак рекао нису никакви аргументи. То што је надлежни одбор скупштински рекао да о овоме може да се расправља, то не значи да је у складу са Уставом. Ми смо имали и случајеве да су одбори, чак и скупштинска већина, гласали за нека акта која су у супротности са Уставом Републике Србије. Ево, ми смо пре неколико дана предали иницијативу Уставном суду, на пример, да се утврди уставност оног закона којим се ратификује уговор о сарадњи Србије и САД око изручивања наших грађана за нека кривична дела итд.

И чак смо, нажалост, имали ситуације у овом претходном периоду када је Уставни суд био потпуно политички, када је Уставни суд био на услузи скупштинским већинама, тако да и позивање на Уставни суд у неким ситуацијама је заиста дискутабилно. Ево да подсетим како је Уставни суд, рецимо, радио за тадашњу ДС када је формирана СНС, када су прогласили неуставним део Закона о избору народних посланика, па Гордана Чомић донела још топао, још нико није видео „Службени гласник“, она га донела и маше. Ево, каже, у праву су ови да им припадају отети мандати од СРС. Е сад што данас многе боли глава због отимања мандата, то је тема за неки други пут. Или, рецимо, Уставни суд прогласи неуставним Статут АП Војводине кад се донесе нови статут.

Дакле, институције система, нажалост, не функционишу, односно не функционишу онако како би требало, и неприхватљиво је и није аргумент ово што је господин Чанак рекао, да је овај предлог усклађен са Уставом. Као правник тврдим, и тврдимо, да је ово у супротности са Уставом Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику народни посланик Ненад Чанак, до два минута.

НЕНАД ЧАНАК: Ја бих реплицирао уваженом колеги Шормазу.

Прво, ово није расправа о томе шта су комунисти од Косова правили или нису правили, нити је ово питање процене на који начин је била уређена Краљевина Југославија, него је ово предлог закона којим треба да се заокружи доношење Устава, што није учињено 10 година. Значи, у

питању није проширивање институција, надлежности или чега год у Војводини, него је у питању, понављам, заокруживање закона, то јест доношење закона који је по Уставу била обавеза да се донесе још пре 10 година.

А то што је господин Шормаз спомињао царину и војску, ја заиста не разумем зашто је то учинио, због тога што никада нигде царина и војска у вези са АП Војводином нису спомињане. Мислим да то може грађане довести у дилему да ли постоји или не постоји некаква веза између нашег предлога закона о финансирању АП Војводине, који је, поновићу, уставна категорија, са некаквом царином и војском које немају, нити се где помињу нити их ко тражи за АП Војводину. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Драган Шормаз.

ДРАГАН ШОРМАЗ: Нисам ја ни рекао да сте ви тражили царину ни војску, нисте ме разумели. Чак сам тада употребио израз – не дај боже да неко тражи. Али ако већ дођете на то да од садашњег нивоа се тражи пореска управа, судови и полиција, неће бити далеко дан када ће се неко сетити у тој административној јединици да каже, не дај боже, и царина и војска једног дана. Само сам то рекао. Да о свему томе морамо унапред да размишљамо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Ненад Чанак.

НЕНАД ЧАНАК: Само бих молио уваженог колегу Шормаза да још једном погледа Предлог закона и видео би да се ништа од тога не спомиње, да се спомиње пореска управа, али да је на то, ако је желео да буде конструктиван, могао да уложи амандман, који бисмо са радошћу прихватили јер би то значило да постоји жеља да се усклади са правним системом ове земље положај АП Војводине, тј. њеног финансирања, јер управо је то оно због чега смо се и одлучили на то да ми као посланици поднесемо овај предлог закона јер то ниједна друга институција није урадила у овој земљи 10 година. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Доласком досманлија на власт после 2000. године Ненад Чанак и његова сепаратистичка клика су имали више испада, што у Народној скупштини Републике Србије, што у АПВ, и морам да вас подсетим на гостовање господина Чанка у Дворани „Ватрослав Лисински“ у Загребу 2002. године на манифестацији „Сријем Хрватима“, па на штампање војвођанског пасоша, па на штампање мапе

Србије на УСБ-у и, када се скине она капица горе, Србија остаје без Војводине. Можда је он мислио тада на крилима досманлија и мафијашког режима Зоран Ђинђића и оних који су га наследили да може да настави тако, да о трошку државе врши тај сепаратизам, међутим, он је сада, мислим на те сепаратистичке његове тежње и на подршку коју он има у АП Војводини на издисању.

Овај предлог закона, који је заправо плагијат плагијата, јер подсетићемо да је Покрајинска влада овакав предлог закона већ једногласно усвојила али се није нашао у процедури, а онда га је Александра Јерков као посланик ДС-а дала у скупштинску процедуру 13. децембра 2016. године и сада кроз измену једне речи и кроз подебљавање, што би се рекло овим речником болдовање, појединих реченица у образложењу, ЛСВ и Ненад Чанак поново предали и о томе данас расправљамо.

Показало се и малопре, када је госпођа Радета као правни стручњак одговарала Чанку, да он апсолутно ништа не зна. Каже човек – ево, прочитајте члан 184. Устава, овде лепо пише да је у складу са Уставом.

Једино што је у складу са Уставом, господине Чанак, а ја говорим о овом члану 2. који се тиче трансферних средстава и прихода АП Војводине, само је члан 184. и ваше право да предложите закон. А све друго апсолутно нема никакве везе са важећим прописима у Републици Србији, јер Република Србија има свој јединствени порески систем, Закон о пореском поступку и пореској администрацији, Закон о буџетском систему и за сваког лаика је јасно да мора да се разликује шта је то. То зна, значи, сваки предузетник, сваки приватник у Војводини, у Бајиној Башти, у Крагујевцу, у Пироту, Врању, шта је то приход који даје један порески обвезник, је л' тако, господине Арсићу, пошто сте и сами припадник тога, и да то није приход, конкретно у вашем случају за Пожаревац, или у мом за Крагујевац, или некога другог за Нови Сад или за Беоцин итд., већ је то укупан приход у јединственом пореском систему Републике Србије.

Ненад Чанак оваквим својим пре свега понављаним флоскулама... Замислите који је то политички пораз да он за 20 и више година није успео да докаже да Србија, тобоже, пљачка Војводину. Чак, колико се сећам, 2001. године био је неки скуп тих аутономаша и тих следбеника комуниста, ових који су славили свој положај и до Устава 1974. године и пре тога, како они могу да чине шта год хоће, и када је она бивша Југославија имала тај федерални статус, чак они на том окупљању нису могли да донесу валидне аргументе за то да Србија, наводно, пљачка грађане Војводине, већ су се између себе око колача свађали.

У данашњој пракси јасно се види да је војвођанска влада, Влада АП Војводине апсолутно прави паразит на буџету Републике Србије. Је л' то

проверљиво, је л' то може да се докаже? Наравно да може, 80% прихода АПВ се управо финансира из републичког буџета и то што Ненад Чанак и његове две колегинице не знају шта су изворни а шта изведени приходи, и да ти изведени приходи, као што су порез, царина, акциза, не могу да се убирају само за њихове сепаратистичке тежње, то је једноставно њихов проблем.

А ова скупштинска расправа је заправо доказала, а показале и време које долази, да Ненад Чанак и његови следбеници више и немају такву подршку као што су имали раније. Србија има великих проблема, нарочито због проблема Косова и Метохије, наше јужне покрајине, и можда су, када су год били турбулентни моменти за државу, када нам се дешавао погром народа са КиМ, па касније доношење Устава, па после тога проглашавање независности такозване од стране шиптарских сепаратиста, да су Чанак и његови следбеници мислили да је и то можда повољан тренутак и да су то прилике да они пливају тим својим сепаратистичким водама.

Међутим, како време буде долазило, а и неусвајање овог закона, једноставно немогућност његове, ево човек је данас који, трећи дан у Скупштини Србије, не може никако и ничим да докаже тежње и тврдње које су изнели у овом предлогу закона, показале да ће остати та његова идеологија на маргини политичких збивања у Србији. Наше је да гледамо да јачамо јединство државе и народа, да помогнемо нашем народу на Косову и Метохији, да помогнемо нашем народу у Републици Српској, са тежњом да то једнога дана постане јединствена српска држава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ненад Чанак.

НЕНАД ЧАНАК: Хвала лепо.

Овај амандман гласи да се брише члан 2. Предлога закона, који гласи: „Буџет АП Војводине износи најмање 7% у односу на буџет Србије, а утврђује се актом о буџету који доноси Скупштина АП Војводине. Основицу за утврђивање буџета АП Војводине представља висина укупних расхода и издатка планираних буџетом Републике Србије. Три седмине буџета АП Војводине користи се за финансирање капиталних расхода“.

Последњи став члана 184. Устава Србије гласи: „Буџет АП Војводине износи најмање 7% у односу на буџет Републике Србије, с тиме што се три седмине од буџета АП Војводине користи за финансирање капиталних расхода“.

Разлика између ова два члана се само налази у томе што се основица за утврђивање буџета АП Војводине дефинише висином укупних расхода и издатака планираних буџетом Републике Србије. Другим речима, ово је

само прецизирање уставне одредбе из последњег става члана 184. Тако да, самим тим, ово не да није у супротности са Уставом, него је преписано из Устава, што говори јасно о томе да није у питању никакав конструктивни амандман, него је у питању искључиво потреба да се све што је везано за Војводину дисквалификује на најпопулистичкији могућ начин спомињањем проблема у другим деловима Србије, који су неоспорни али нису тема ове седнице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, колегиница Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Па није слушао добро господин Чанак; нешто су га, да ли кроз шалу или кроз недостатак аргумената, засмејавале колегинице Лазић и Папуга. Ја сам управо то рекла, да је апсолутно бесмислено да оно што пише у Уставу, ево да вам поновим, то је члан 184, сувишно стављати у овај предлог немогућег закона.

Тако да то што је СРС прибегла томе, па видећете и на крају, и ступање на снагу овог закона, да се тај члан брише, ваљда вам је довољан доказ да не желимо да уопште овако нешто, што не жели ни скупштинска већина, а ни огромна већина грађана Војводине, ви сте усамљени у томе, има вас за један комби или аутобус који желите овако нешто, да овакав закон ступи на снагу.

Дакле, опет понављам, то што сте навели и позвали се на члан 184. и што сте сада читали као неки понављач у школи, јасно је да стоји, али је то сувишно у закону. Али је немогуће све ово друго, јер не разликујете, у ствари ви то врло добро знате и разликујете, али једноставно цела та ваша прича и то сепаратистичко таласање и све то на чему, на крају крајева, политички опстајете, јењава, нестаје, нема вас нигде и тек вас неће бити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Ненад Чанак.

НЕНАД ЧАНАК: Поновићу још једном љубазно, основицу за утврђивање буџета АП Војводине представља висина укупних расхода и издатака планираних буџетом Републике Србије. То је унето у Предлог закона због тога што није прецизирано у Уставу, а било је извор неспоразума приликом обрачунавања висине буџета АП Војводине у више година. И управо због тога је било потребно да се то већ једном дефинише као методологија обрачуна висине минималног износа буџета АП Војводине.

А с друге стране, чињеница да је највећи део буџета АП Војводине из пренесених средстава из буџета Републике Србије, као што је и великим делом он обрачунат кроз обрачун и трансферних средстава, последица је управо непостојања оваквог закона и зато смо и предложили овај закон, да би се то исправило.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов изнад члана 3. и члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић, изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, став СРС је да су Предлог закона о финансирању АП Војводине и Предлог резолуције Народне скупштине о Војводини неуставни и ми смо због тога тражили брисање свих чланова овог предлога, па и члана 3, на који се овај амандман односи.

С обзиром на то да је Предлог закона неуставан, став СРС је да Предлог закона никако не сме бити ни усвојен.

Финансијска аутономија АП регулисана је чланом 184. Устава Републике Србије и став 3. овог члана прописује: „Законом се одређује учешће аутономних покрајина у делу прихода Републике Србије“, док став 4. каже да буџет АП Војводине износи најмање 7% у односу на буџет Републике Србије, с тим што се три седмине од буџета АП Војводине користи за финансирање капиталних расхода.

Овим чланом 3. Предлога закона о финансирању АП Војводине прекршен је и члан 11. Закона о пореском поступку и пореској администрацији и предлажемо да се усвоји овај амандман којим тражимо брисање члана 3, јер финансијска аутономија аутономних покрајина уређена је чланом 184. Устава Републике Србије, а предложени члан није у складу ни са Уставом ни са чланом 11. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч?

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, морам прво да констатујем да моје колеге посланици из Посланичке групе СРС неће мени замерити што ћу се овај пут потрудити да помогнем Ненаду Чанку да једном за сва времена разбије своје илузије о АПВ. А то су вишевековне његове илузије. Кад кажем вишевековне, значи оне су постојале и у 20. веку и сада у 21. веку, али немам намеру да му помогнем да овај закон буде усвојен и прихваћен, него имам намеру да потпуно разоткријемо у чему лежи његово право да предложи овакав предлог закона.

Ми смо као правни стручњаци у посланичкој групи анализирали шта је то њега довело на идеју да предложи овакав закон па смо кренули од тумачења правних прописа и видели смо да ту постоји језичко тумачење, он се није дотицао тога, логичко-семантичко, историјско...

Е сад, кад смо код циљног тумачења, он је узео одређене елементе из описа циљног тумачења да покуша да предложи овакав предлог закона.

И сад има још једна подела – она, додуше, у правној теорији није позната као озбиљна подела – то је приватна и, рекао бих, државна теорија, односно могућност тумачења правних норми, па постоји оно аутентично, значи државно тумачење, доносилац одређеног акта кад даје одређено мишљење, и постоји приватно тумачење права.

Значи, господин Ненад Чанак се потрудио да овакав предлог закона пред Народну скупштину донесе, достави, што је мало циљно тумачио, а мало приватно. И зато имамо овакав предлог закона. Видели сте, одредбе члана 184. Устава Републике Србије не остављају уопште могућност за озбиљно размишљање да овакав предлог закона може да се нађе, а не дај боже још изгласа. Али ја се сећам, сећате се и ви, колега Арсићу, кад је овај Устав био потврђен у Народној скупштини Републике Србије, у Улици Краља Милана, да је Чанак са групом својих другара испред Скупштине протествовао против овог Устава. Додуше, он је имао право на то, као што има право и да сад, осећа се да он дужан да примењује овај Устав, али могао је тада да прави неке екскурзије, да оспорава оно што су грађани Србије недвосмислено рекли и народни посланици у оно време потврдили.

Ако нас питате шта ми мислимо о Војводини, па, један од најлепших делова Србије, али – не бих да увредим колегу Милију Милетића – свако село, свако место, свака општина и град у Србији су најлепши на целој кугли земаљској.

Али овде је један колега, којег ја уважавам посебно, његове теме су усмерене ка пољопривреди и оспоравању оних који не мисле добро Србији па их он чешће прозива од других. Он каже – он је аутономаш. А ја бих њега питао да ли би он тако пуним устима и пуним срцем рекао да је аутономаш да му је и даље Горан Јешић секретар покрајински за пољопривреду или Мариника Тепић, не дај боже, секретар за културу, омладину, информисање или било шта друго. Да ли би он тад рекао да је аутономаш? Он се ово нашалио кад је рекао да је аутономаш. Он је вероватно човек који има исто размишљање као што имамо и ми у СРС.

Па видите, семе покушаја раздора Србије, није оно стигло из Војводине, то је од наших вековних, традиционалних непријатеља, као што су ЕУ, као што је НАТО, као што су још неке друге земље, државе, а нашли су извођаче тамо у тој малој шачици или групици људи који желе да раде на томе. Свакако они то не раде ни из љубави, ни са вољом, ни у намери да се покажу као експерти за одређену област.

Видите, човек је економиста, дипломирани економиста, и он сматра и каже – изворни приход, па закони су регулисали. Да, тачно. Закон о

пореском поступку и администрацији утврђује како и на који начин се врши и прикупља јавни приход. А Закон о буџетском систему, који је донет 2009. године, и сваке године пред усвајање буџета за ту наредну годину мењао се и Закон о буџетском систему, па он је рекао шта су изворни приходи државе Србије, изворни приходи аутономне покрајине, као и изворни приходи локалних самоуправа. И још је речено овде у којем износу ће држава Србија да пребацује аутономној покрајини. Ал' видите која слобода, ја бих рекао пре свега дрскост – Република Србија је дужна... Замислите, неко предлаже закон и каже да је Република Србија дужна нешто да уради, нешто да пребаци.

Ако буде требало још, ја сам спреман ту господину Чанку да објасним и да полемишемо да су му ово приватни предлози, тако да ово у Народној скупштини Републике Србије неће проћи. Можда је он то у договору са неким и покушао да види како би се могле у неком наредном периоду, после неких следећих избора, правити неке коалиције. Ако је и од Чанка, ако је и то, много је. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ми смо овде дали заклетву. Ја се надам да је она иста за све. У тој заклетви је садржано да ћемо поштовати Устав Републике Србије. Устав Републике Србије каже да је АП Војводина аутономија. Њена овлашћења су регулисана Уставом и законима. Ја кажем да сам у том смислу ја био аутономаш који се залагао за тај положај.

Рекао сам и да је аутономија Војводине српска ствар, да је то била тежња углавном српског народа, а рекао сам потпомогнута и другим народима, и да Војводина има националне, историјске, географске, индустријске пољопривредне специфичности и да је Војводина и њена стабилност интерес за Републику Србију. Мислим да то актуелно руководство цени.

Такође сам рекао да ми се документ Александре Јерков... Ваљда су је у ЦИА обучили да брзо преписује. Ово је документ Владе Војводине из 2015. године. О том документу ни Скупштина Војводине није хтела да расправља. а Бојан Пајтић је био један од водећих фигура и ДС је имала неприкосновену власт готово 16 година. Разумем регионалне странке, оне имају своје тежње, оне су политички легалне и легитимне, као што је легално и легитимно да ја кажем да ми се овај документ не допада и да ја за њега нећу гласати.

Ми имамо проблем децентрализације зато што смо београдизацију заменили новосадизацијом у претходних 16 година. О свему је одлучивао Бојан Пајтић. Имамо оне нове технологије – господине Мартиновићу, ви

то знате – где је залога била мртвачки сандуци. Добијете кредит од Бојана Пајтића, који имате вратити у мртвачким сандуцима. Добијете кредит од Бојана Пајтића, или оног Петровића или како се већ звао, а онда га имате вратити сифонима у стотинама хиљада и милиона примерака, које имате испоручити пензионерима. Тако сваки пензионер у Војводини треба да добије 100 сифона. Дакле, такви су кредити били производ централизације. Уместо „Србијашума“ и „Србијавода“ добијате „Војводина воде“ и „Војводина шуме“. Од тога региони Банат, Срем и Бачка нису велике користи имали.

Али, ако будемо доносили неки нови устав, у њега ће бити уграђене тежње и идеологије многих странака, а верујем и странке господина претходног говорника. Верујем да ће тај устав бити модеран, верујем да ће они који то буду писали схватити потребу да Војводина има одређен степен аутономије, али ја кажем да Војводина не може да изврши сецесију. Ја кажем да је Војводина у Србији, ја кажем да Војводина не може бити равноправна федерална јединица са Србијом, ја кажем да је Србија целовита територија.

Ја сам такође рекао, да је било мало разума више деведесетих година и да смо враћали одређене степене аутономије КиМ, да би се другачија песма певала и не верујем да би Албанци успели да реше своју сецесију. Међутим, било је тврдоглавих ставова који нису разумели ту ствар, која је била изузетно опасна за Србију.

Верујем да Србију треба уравнотежити, али сам при томе рекао да је аутономија Војводине настала на тежњи Срба, а и неки други су припомагали, да се она оствари и она је остварена. Она је дело од Сремског краљевства, па преко Војводства, до Велике скупштине, односно дан раније Румске скупштине. Дакле, ми морамо бити пажљиви. Безбедност Србије је прва ствар. Немојмо да радимо, да копамо ровове у незгодним моментима и незгодним тренуцима. Немојте копати ровове према регионалним странкама које имају своје легитимне захтеве. Не дај боже да неко интернационализује питање Војводине зато што смо ми превише груби. Осетљиви су тренуци, морамо бити изузетно паметни.

Али, поново говорим, територија Републике Србије је целовита. Војводина не може да буде изнад Србије, Војводина не може да буде равна Србији, али Војводина по мени а и по Уставу Републике Србије има право на одређену аутономију и овај члан говори да у пренетим надлежностима – овај члан је за мене прихватљив – да за пренете надлежности и поверене послове Војводина треба да добије одређени део прихода да би могла да их извршава.

Овај члан мени није проблем, али Александра Јерков има две политике. Она има једну политику у Новом Саду, а другу политику има у

Београду. У Новом Саду желе да преотму бирачко тело регионалним странкама, а у Београду желе да се додворе љотићевцима. То је оно што ми смета. Као што ми смета да Александра Јерков ничим није мрднула до 2016. године да овај документ, који је полазна основа из 2013. године, да овај документ који је из 2015. године, није ничим мрднула да се то расправља у Скупштини АП Војводине. Данас Александра Јерков, која је хтела да каже да је ово њено ауторско дело – није грех признати да сте преписали – Александра Јерков је рекла да је ово њен документ, а уверили смо се да није, из 2015. године је. Зато кажем, ваљда је ЦИА научила како се то брзо преписује и како се нешто својата. Значи, документ из 2015. године, који је приписала себи. Да ли је данас видите негде овде? Да ли видите ДС која у Скупштини АП Војводине није хтела да расправља о оваквом документу, а Скупштина Србије, свака част, јесте.

Ми ћемо гласати, ја ћу гласати против, већина ће гласати против, али смо имали намеру да расправљамо о овоме са регионалним странкама желећи да уважимо њихове идеје, идеологије и тежње. Александра Јерков, која жели у Новом Саду да баштини ове идеје, да ли је данас видите? Ја је не видим. Да ли видите посланике из ДС и других станака из Војводине који се тобож тамо залажу за то? Њих данас нема овде. То су лицемери који ће сутра срушити и Војводину и Србију.

Не можете допустити да Александра Јерков преко своје ЦИА, преко своје обуке, покуша да интернационализује питање Војводине. И зато, били за или против, вреди данас расправљати о Војводини, с тим што понављам да је Република Србија потпуно суверена, слободна, демократска држава, која ће расправљати о свим питањима и на демократски начин доћи до решења, а не улицом, побуном, интернационализацијом у Вашингтону. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Ненад Чанак.

Изволите.

НЕНАД ЧАНАК: Само бих скренуо пажњу уваженим колегама посланицима да ми данас овде не разговарамо о АП Војводини, нити о положају АП Војводине, нити о аутономији уопште, нити о унутрашњем уређењу Републике Србије, него расправљамо о закону о финансирању АП Војводине који је прописан Уставом Републике Србије и пропуштено је да се донесе протеклих десет година.

Дакле, не говоримо о Војводини, него говоримо о заокруживању правног система Републике Србије на примеру Војводине. Дакле, то је суштина овог предлога закона и свако ко мисли да треба заокружити правни систем Републике Србије имао је сада прилику да уради једну од три ствари. Под један, да интервенише амандманима уколико му се не допада овај предлог закона. Под два, да предложи свој закон. Под три, да

пронађе начин да се то исправи на неки трећи, оригиналан начин, уставним амандманима или већ било како.

У сваком случају, инсистирање на томе да није могуће нешто променити само зато што би било пуно посла због тога, најтужнији је изговор који сам икада чуо за неподржавање закона, а то је оно што смо чули у дискусији прошле недеље. И управо због тога подсетићу вас још једном, не разговарамо о Војводини сада, него на примеру Војводине разговарамо о заокруживању правног система Републике Србије и држању Републике Србије у координатама правне државе. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Милан Лапчевић.

Изволите.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, даме и господа народни посланици, ја ћу, као и у начелној расправи, покушати да изнесем аргументе за које мислим да су исправни а који су противни ставу и наметнутој теми да је Војводина приоритетан проблем и да је Војводина запостављена у Србији и да као таква треба да кроз овај закон добије Пореску управу, да добије већа финансијска средства, већу самосталност и да на тај начин покуша да појача свој развој, а све се правда аргументима да су поједини делови Војводине запостављени, да је инфраструктура у лошем стању итд.

Ја, напротив, сматрам да је Војводина у многим стварима привилегована и изнећу низ аргумената зашто сматрам да је Војводина привилегована и да ово није приоритетан проблем, већ да је држава Србија, нажалост, земља која је еклатантан пример за огромне регионалне разлике, односно огромне разлике у регионалном развоју и да има много приоритетнијих проблема и већих проблема које треба хитније решавати него што су то проблеми у Војводини.

Војводина има свој сопствени буџет у висини од 75 милијарди динара, од чега 45 иде за плате запослених у просвети, значи 30 милијарди динара за територију АП Војводине је намењено као додатна средства којим војвођанска покрајинска администрација треба да развија своју територију. Тих 30 милијарди је било, чини ми се, сасвим довољно да се интервенише у свим општинама које имају лошу инфраструктуру и да немамо и огромне разлике у развијености и у платама за, на пример, Нови Сад и општине које су далеко 50 или 100 километра од центра АП Војводине.

Такође, Војводина је привилегована и самим тим што је, ако се сећате, у Закону о приватизацији једина била изузета и све оно што се налазило на територији АПВ а било је предмет приватизације половина средстава, прихода од приватизације је ишла у буџет АП Војводине.

Ниједна општина у Србији, нажалост, није имала ту привилегију. Ниједан статистички ни било који други регион није имао привилегију да добије део средстава од приватизације, само оних минималних 5% је било намењено за све општине.

Поред тога, покрајински буџет је инкасирао 90% од приватизације НИС-а. Да ли је то било поштено према грађанима Србије, према остатку Србије? Наравно да није.

У чему је још Војводина привилегована? Комплетан Коридор 10 који пролази кроз територију Војводине је завршен; кроз ужи део Србије, кроз остатак Србије се још увек гради. Обнављање железнице комплетно од Београда до Будимпеште, односно кроз целу територију АП Војводине ће се приоритетно решавати и финансира се из кинеског кредита од милијарду евра.

Такође, Војводина има привилегију да једина два велика јавна система, Нафтна индустрија Србије и Србијагас, имају своје централе на територији АП Војводине. Ниједно друго јавно предузеће нема своју централу ван Београда сем ова два која су на територији АП Војводине. И то је привилегија Војводине. И највећи број људи који ради у тим компанијама прима плату тамо и, наравно, плаћа порез на плате управо у местима где живе. Дакле, и то је једна привилегија.

Болнице, школе, вртиће гради држава Србија. Пут преко Фрушке горе од Новог Сада до Шапца такође гради држава Србија кредитом. Све мостове који су порушени у НАТО агресији такође је градила држава Србија.

На крају крајева, Војводина има Радио-телевизију Војводине са 1.200 запослених и њој из буџета сваке године, а за 2019. годину предвиђено је 1,5 милијарди динара. Ниједна друга општина, ниједан други крај Србије нема јавни сервис који се финансира од њихових пара, дакле пара свих грађана, само има ту привилегију Војводина.

Зато мислим да је Војводина привилегована у држави Србији а није запостављена и зато наравно да нећу да подржим овакав предлог закона.

Апелујем и на Владу и на владајућу већину да се формира министарство за равномерни регионални развој, јер је то рак-рана Србије. Ви имате крајеве у источној Србији и у западној Србији, у јужној Србији, који буквално умиру, нестају са лица земље. Имате хиљаде села која нестају јер имају по неколико становника, који су старији преко 70 година. Никакву инфраструктуру, тамо је бог рекао лаку ноћ. Држава ту треба превасходно да интервенише, да има другачији приступ, да много више улаже у те крајеве, јер ако имамо људе у рубним подручјима, имаћемо и територију. Ако запоставимо људе, они ће, наравно, трагајући за својој економском егзистенцијом, да се селе у развијеније делове земље или у

иностранство, па зато имамо случајеве да се Куршумлија празни, да се комплетна источна Србија празни и бојим се да тако нећемо далеко стићи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику народни посланик Ненад Чанак.

Изволите.

НЕНАД ЧАНАК: Морао бих да скренем, још једном пажњу, да овде разговарамо о уставном поретку Републике Србије, а не о АП Војводини.

Али, ако ћемо око Војводине, прво, пре свега, буџет Војводине за ову годину је 74,4 милијарде динара, 44 од те 74 милијарде су средства којима се плаћају плате просветних радника и других људи који су корисници буџета, значи остаје само 30 милијарди. А буџет града Београда је 120 милијарди, на мањи број становника, нема обавезу три седмине улагања у капиталне пројекте и не плаћа из тих 120 милијарди динара професоре, учитеље и остало што плаћа Војводина, него се то плаћа из републичког буџета.

Друго, није тачно да су мостови зидани, као што је наведено, из републичких пара, јер, рецимо, Жежељев мост у Новом Саду је зидан тако што је једну трећину дао Град Нови Сад, једну трећину Покрајина, једну трећину Европска унија, а Република је само надзирала радове. Погашене су све локалне, практично, пруге, те свака инвестиција у пруге у Војводини је инвестиција у државне железнице, исто као и у државне пројекте, путне мреже, као што је Коридор 10, које немају никакве везе са Војводином него само пролазе преко њене територије.

Дакле, у питању је једна замена теза, коју не бих даље коментарисао, али сам морао, истине ради, да изнесем ових неколико података. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику народни посланик Милан Лапчевић.

МИЛАН ЛАПЧЕВИЋ: Наравно да су ови аргументи које сам изнео потпуно тачни, да Војводина од 75 милијарди буџета 45 даје за плате просветних радника, односно трансферише се из републичког буџета, али има остатак од 30 милијарди за инвестиције. Ниједан други део Србије нема ту привилегију.

Све општине у Војводини равноправно добијају трансфере од републичког буџета. Без обзира на то да ли су на територији тзв. уже Србије или на територији Војводине, по истом критеријуму, по истом кључу.

Град Нови Сад, на пример, добија 950 милиона динара, ако се добро сећам, из републичког буџета трансфером, има 350.000 становника. Град Ниш има 280.000 становника, а има 630 милиона динара од републичког буџета. Је л' то равноправно? Па наравно да није.

Да ли је 30 милијарди довољно пара сваке године слободних средстава да се улаже у неразвијене општине Војводине? Мислим да јесте. Ако сваке године, а то већ траје десетак година уназад, буџет АП Војводине има слободна средства да развија инфраструктуру у неразвијеним општинама, сигурно може да подигне свој развој. Напротив, те паре одлазе вероватно на неку другу страну, одлазе можда на инвестиције у Новом Саду и околини. И сада је опет држава Србија крива што неки Мали Иђош или горе општине, Сента или која већ, нису довољно развијене и треба више средстава од републичког буџета.

Сматрам да држава Србија потпуно подједнако гледа на све општине у Србији и да то што АП Војводина има додатни буџет од 30 милијарди је само привилегија Војводине, а никако није хендикеп.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику народни посланик Ненад Чанак.

НЕНАД ЧАНАК: Тридесет милијарди које колега спомиње нису слободна средства, него су то укупна, сва средства којима оперише покрајинска администрација. Дакле, то су сва средства, из којих треба да се намире и те три седмине капиталних инвестиција.

У Војводини је 17 општина неразвијено и дошли смо у позицију да од 10 најразвијенијих општина у Републици Србији свих 10 се налази на територији града Београда, што, наравно, пре само 20 година није ни изблиза био случај.

Дакле, Војводина заостаје далеко брже него други делови Србије. И то је оно што је последица ове централизације. И зато сам уверен да бисмо другачијим приступом, а тај приступ би могао бити такав када би се пронашло, дозволило да се уопште статистички установи колико АП Војводина доприноси буџету Републике Србије и да аликвотна количина новца иде у буџет АП Војводине, а не овакав волунтаристички измишљен проценат од седам посто.

Међутим, то и даље није тема овога о чему разговарамо, него разговарамо о Уставу Републике Србије и његовом заокруживању законима који је требало да буду донети до 31. децембра 2008. године. То није учињено. И управо о томе се једино овде ради. И није никаква привилегија имати покрајину, него је проблем у томе што је АП Војводина у међувремену обесправљена, опљачкана, распродата и сада се чак ни ово мало што Устав гарантује не примењује.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате, колега Лапчевићу, право на реплику. Реч има народни посланик Драган Шормаз.

ДРАГАН ШОРМАЗ: Господине Арсићу, само једном полуреченицом, неће се на мене господин Чанак наљутити када му се директно обратим и кажем – господине Чанак, сад ме баш подсећате на

Коштуницу. Подсећате ме на Коштуницу сада. Је л' видите како је то када седите с једне стране и сада сте, ви сте предлагач овога и у позицији сте, рецимо, министра или председника Владе сад тренутно, па видите кад посланици користе и мало шире од онога што је чисто оно што пише на папиру да образложе своја залагања, како одједном скраћујете све то и говорите – ја бих вас подсетио да сада говоримо само о овоме, а да ово друго није тема итд.? Видите, све зависи у којој сте позицији и са које стране нешто гледате.

Ја бих се осврнуо на оно што је подносилац амандмана, а то је господин Перић, говорио. Он је споменуо још једну ствар која је битна, он је говорио о приватном или личном односу и о томе да ми доносимо законе, тачно је, и због система, али доносимо и због људи, а примењују их или спроводе често и људи. А наш народ каже – кога змија уједе, тај се и гуштера плаши. Па знате, кад имате ситуацију у којој влада Војводином Бојан Пајтић, а Србијом Цветковићева влада, читајте ДС и Борис Тадић, а сад сте рекли о неким пљачкама које су се тамо догодиле, подсетио бих вас да, рецимо, „Митросрем“ и дан-данас није решен, а подсетио бих вас да се цела Србија запрепастила кад је чула да су фирме извесног наркодилера, за кога смо сазнали тек када је Америчка агенција за борбу против трговине дрогом ДЕА спопала у то време Министарство унутрашњих послова да нађе и ухапси Шарића, Дарка Шарића или како већ, свеједно, та његова група је куповала по Војводини комбинате, задруге и у једном тренутку су те фирме држале 10% пољопривредног земљишта у Војводини. А то је куповано од новца од продаје дроге у Европи и то је чињеница. Сви сад знају да је то рађено, а рађено је тако што је куповано преко Металс банке, која је давала гаранције тим наводним купцима да све то раде и купују, а касније је Бојан Пајтић ту Металс банку спасавао тако што ју је претворио у Развојну банку Војводине.

Ја сам као посланик од 2008. до 2010. године једанаест пута поставио питање Цветковићевој влади на ту тему. Једанаест пута. Ниједном нисам добио одговор. Пазите, ниједном. Први пут ми је одговорио тек министар Небојша Стефановић када је изабрана Влада у којој је био први пут министар унутрашњих послова и дао ми је таксативно на три стране папира које све кривичне пријаве, против кога и у ком тужилаштву се налазе ти предмети. То је и дан-данас тако.

Значи, морамо о свему овоме да водимо рачуна када причамо и о финансирању. Јер пазите, Војводина је својевремено правила Развојну банку Војводине, поред фонда који је имала, од банке која је давала гаранције криминалцима да купују пољопривредно земљиште у Војводини. И та ДС није бринула о паорима и није причала о њиховим правима. Сада им смета крупни капитал, као што је „Тенис“ из Немачке

или као што су компаније из Емирата. То им смета, а када су дилери дрогом куповали земљу, онда им то није сметало. Тада су ћутали и нису се против тога борили, него су то користили за личне интересе.

Значи, морамо рећи још једну ствар, мало пре поменуто. Демографија, и ту морам рећи једну ствар која није тачна која је овде изречена, проблем је у целој Европи и у Србији. То је највећи проблем који имамо, али као што је заступљен у источној Србији, заступљен је и у Војводини. Ја сам био у селу Ђала, које је полупразно село, на граници са Мађарском. Коров је до кровова кућа. Значи, ништа не решава, не постоји економски модел који то решава. То се већ у Европи зна. И показало се да та децентрализација, о којој овде причамо, то не решава. Потребан је потпуно другачији приступ свему томе и ми ћемо морати у наредном периоду да заједно, као и већина у Европи, кренемо у решавање тог проблема.

Значи, децентрализација није решила проблем иселјавања и смањивања броја становништва. Економски модел не постоји који то решава. Не постоји. И у Шведској се смањује број становништва иако је стандард огроман. Значи, морамо на други начин. Да ли је ово о чему данас говоримо решење за то? Ја сам убеђен да није и зато овако говорим, али кажем, морамо и да водимо рачуна о људима. Имали смо пример, значи, понављам још једном, и на томе морамо и ми из СНС да инсистирамо и даље да се реши питање Развојне банке Војводине и Металс банке. То је био један од највећих лоповлука, а сигурно највећи који је рађен на територији Војводине од стране власти Демократске странке. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику народни посланик Ненад Чанак.

НЕНАД ЧАНАК: Неће се колега Шормаз љутити ако му се обратим директно.

То што сте испричали је заиста страшно. Јесте ли о томе упознали надлежне органи који би требало да поведу истрагу и да нешто ураде на ту тему? Јер ја сам сасвим сигуран да нико у војвођанској администрацији, мада ја немам никакав разлог да браним ту администрацију јер сам био функционер само четири године, од 2000. до 2004. године, и не осећам се одговорним за све што се догађало у извршном делу власти.

Кажете да се ћутало на то да нарко-дилери купују земљу. Па ко је могао да упозори на нарко-дилере с обзиром на то да Војводина нема полицију а полиција Републике Србије није дала никакав сигнал на ту тему?

Друго, питате зашто су села празна и зашто се празне. Па донет је закон о земљишту којим је на 30 година дато државно земљиште на употребу великим фирмама, чиме су читава села осуђена на смрт с

обзиром на то да више не могу да узимају земљу у најам, у закуп од државе, као што је то рађено деценијама, да би могли мали и средњи произвођачи да преживе.

Дакле, у питању су системске ствари за које је великим делом одговорна и власт од, рецимо, 2012. године па до данас, али то је део који се овде губи из вида.

И поновићу још једном, не разговарамо о томе, него о закону о финансирању Војводине, који треба да Србију учини правном државом, с тиме што ће бити донет са више од десет година закашњења.

Изузетно ценим ваше познавање ситуације у Војводини, али бих још више ценио да сте у вези овог закона интервенисали, нема сумње, корисним амандманима који би допринели његовом усвајању. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Драган Шормаз.

Изволите.

ДРАГАН ШОРМАЗ: Па ви сад покушавате да кажете нешто што ја нисам рекао. Полиција је радила, господине Чанак, нема везе где, да ли у Београду или Новом Саду, и полиција је поднела кривичне пријаве, али знате ко није радио?

(Ненад Чанак: Ко?)

Па нису радили управо Пајтић и Цветковић, којима је то био посао. Они су ти који су то стављали испод тепиха док се није умешала америчка агенција која је тражила да се цео тај случај реши, то сам лепо рекао. А полиција је радила. Ја имам тачно списак пријава које је полиција подносила. Полиција је радила, али су моћници из ДС-а све време док су били на власти покушавали да спрече да се то процесуира докраја. Толико о њиховом залагању за Европску унију итд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Ненад Чанак.

Изволите.

НЕНАД ЧАНАК: Мислио сам да се не јавим, али морам да поставим питање. Па како је могуће седам година да се ништа не учини на ту тему и да се ти, како сте их ви назвали, моћници из ДС-а, уколико је све ово што сте рекли, а нема разлога да сумњам да је тачно, дакле уколико је то тачно, зашто нису приведени пред лице правде и зашто им није већ пресуђено? Јер се показало да судство може да буде ефикасно, а ово су дела која су апсолутно против државе и народа, и то знате исто добро као и ја. Мени заиста није онда јасно због чега би овај правосудни систем штитио некога ко је чинио таква кривична дела, и то седам година пошто више није на власти. Мада, поновићу по иксти пут, молим вас, разговарамо о заокруживању уставног система Републике Србије и о Србији као правној држави која са десет година закашњења доноси закон који је

требало да донесе до 31. децембра 2008. године, јер ако се то сада не уради, онда ће се тај рок само продужавати а Србија остати у незаокруженом правном систему са Уставом који није до краја довршен с обзиром на то да нису донети Уставом прописани закони.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, један бивши Коштуничин посланик жели упорно да докаже како Војводина користи, а ја не волим то да кажем, ужи део Србије. Морам да га подсетим, у пољопривреди, о чему је он говорио, маргинална подручја су у такозваној ужој Србији. Тај израз ја не волим да користим, али због тога што је ово започето, на неки начин морам.

У маргиналним подручјима, да би добили подстицај за сточарство, за овце, довољно је да имате 10 комада. У Војводини морате да имате 30. Три пута више. Сад ја постављам питање – шта је маргинално подручје за сточарство, рецимо за овчарство и козарство? Ја мислим да брдско-планинска подручја нису маргинална подручја за овчарство и козарство и да су богом дана. Војводина би била маргинално подручје, ако већ морам да делим, зато што у Војводини има превише биљне производње а премало стоке која треба да користи ту биљну производњу.

У Србији је маргинално подручје за кукуруз, соју, пшеницу итд., ту се слажемо, али за овчарство није. Али, рецимо, ми смо на Одбору скинули субвенције са 12.000 динара на 4.000 динара са намером да подстичемо инвестиције и у сточарству, воћарству итд., од чега, на срећу, мала пољопривредна газдинства имају највише користи. То што се она налазе у једном делу Србије у коме ја не живим, тим боље за те који добијају. Ја сам за то да се то тако дели.

Идемо даље. Кад издате пољопривредно земљиште – а колеге нема, очигледно му ово не одговара – кад издате пољопривредно земљиште у том делу Србије за које он тврди да искоришћава овај севернији део Србије, кад издате земљиште у закуп, приходи се деле 40% локалној самоуправи, 60% Републици. Кад издате земљиште у Војводини, приходи се другачије деле. Покрајина Војводина добија 30%, 40% добија локална самоуправа, а 30% добија Република Србија.

Кад се новац користи за уређење земљишта, атарских путева, бунара, итд., комасацију, онда све приходе, од 60% и 40% у овом делу за који тврди господин Лапчевић да је искоришћен, користе у такозваној ужој Србији пољопривредници. Ја сам за то да се то дешава, зато што је у том делу мало пољопривреда слабија. Али оних 30% што из Војводине долази у буџет Србије, Војводина не може да користи. Та средства могу

да користе, која се уплате у буџет Републике Србије, и оних 30% и 60% из овог другог дела, све користи Република Србија у оном делу за који се ја слажем да вреди потпомагати пољопривреду због малих пољопривредних газдинстава и неко каже и отежаних услова рада.

Има више начина на који подстичемо, барем из Одбора за пољопривреду, тај део желећи да уравнотежимо економске прилике у пољопривреди. Дакле, узели смо од паора, уз велике приговоре, по хектару и пребацили на мала пољопривредна газдинства за оне делатности за које верујемо да ће подићи пољопривредну производњу у воћарству, у сточарству, итд. И то је сигурно тако. Можда смо се огрешили о паоре, али циљ је да подигнемо инвестиције, сточарство, да можемо да користимо биљну производњу и да наша прерађивачка индустрија има довољно меса, млека, јаја да то постигне.

Идемо даље. Подстицаји у Војводини су, републички, 50%. Педесет посто, то запамтите. А кад су у овом такозваном ужем делу, а понављам, не волим да користим тај израз, ти подстицаји су 65%. То смо на Одбору урадили са намером да што више подстакнемо пољопривредну производњу и у том делу Србије да би се уравнотежила пољопривредна производња и у једном и у другом делу земље.

Е сад, ако је то био грех и ако то приговара господин Лапчевић, ја сам морао ово да изнесем не желећи сад ту да, пошто је тема финансирање АП Војводине, односно члан 4. је, колико се сећам, био само за пренете надлежности и поверене послове, дакле за оно што Република повери, мора да обезбеди финансије. Са тим чланом се ја слажем. Са много тога у закону се не слажем и нећу гласати за њега, али сам ово био у обавези да кажем.

Приговоре за НИС, па нека питају Борка Стефановића. Он је био преговарач. Нека га питају. Он данас диже револуцију, ваљда нема ниједан НИС. Он је данас левичар. Он је продао НИС, нисам ја. Он је био главни преговарач. Он га је продао за 400 милиона. Коштуница и Тадић су се отимали ко ће да седне на столицу. Било је, као, биће „Јужни ток“. Пошто „Јужног тока“ нема, а обавезе нема, нисам ја прописао рудну ренту од 3%, већ Борко Стефановић. Нека њега питају. Нека га питају ови љотићевци – што си одредио рудну ренту од 3% кад је у Русији, чини ми се, она 22%? Зашто је продато за 400 милиона? Па то је био државни интерес.

А шта је за њих био државни интерес? Хајде да признамо, за њих је био државни интерес да овере своје функције. То се све десило пред изборе. И данас неко чији је председник Владе тамо учествовао заједно са Борком Стефановићем и Тадићем у продаји НИС-а, он данас нешто приговара око НИС-а. Ја стварно мислим да они имају ону политику – што стражњици годи, образу не смета. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Изволите, колега Шешељ.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Нема везе ко је поднео овај предлог закона, ионако је данас плагијат у моди.

Даме и господо народни посланици, по Уставу из 2006. године систем децентрализације је постављен накарадно. Наш Устав познаје две аутономне покрајине, АП Војводину и АП Косово и Метохију. А велики део територије није под тим системом децентрализације. Дакле, једна очигледна асиметрија која само може да уведе и уводи већ дуги низ година забуну у наш административни систем.

Ако знамо да је територија Косова и Метохије тренутно под окупацијом, ми фактички имамо, дакле, само једну аутономну покрајину. Која је потреба за тим? Да ли је то нека покрајина која је специфична по неком свом становништву, по неким другим елементима којих нема на територији остатка Србије? Није. Тамо живи више од две трећине српског народа.

Живи, наравно, одређени број припадника националних мањина и српски радикали су увек били препуни поштовања према националним мањинама и њиховим правима, али поштовање права националних мањина нема везе са постојањем аутономне покрајине. То има везе са Законом о националним мањинама. Дакле, АП Војводина је само један бирократски апарат за који се измишљају надлежности, који се обилато финансира и прави, фактички, држава у држави.

Михајло Ђурић је пророчки још рекао, професор са Правног факултета, за Устав из 1974. године да је то основ за дезинтеграцију Србије. Он је због тога био ухапшен и осуђен.

Шта је сада разлог постојања АП Војводине? Шта је разлог постојања заставе АП Војводине? Не постоји ниједан. Једино може да буде основ за даљи сепаратизам.

Ми који смо имали искуства са тим сепаратизмом, говорим као држава Србија, у целом 20. веку, ми морамо да данас поведемо рачуна о томе и не смемо да пређемо преко тога олако. Зато што, ко је могао и да помисли да ће једног дана у Црној Гори бити тешко рећи да си Србин а да ниси Црногорац? Ко је могао да помисли да ће данас права српског народа у овој новој држави Црној Гори да буду угрожена, да се не поштују и да Срби као народ буду прогоњени? То нико није могао да замисли пре 20 или 30 година.

Постојање АП Војводине јесте искључиво само основ за будући сепаратизам на нашој територији. Српски радикали се залажу за укидање

АП и покренућемо поступак за одржавање референдума на којем би се грађани изјаснили да ли су за постојање АП Војводине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић. Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Даме и господо народни посланици, ми у ствари овде приступамо расправи о нечему што би се најбоље могло назвати импровизацијом. Користећи повод зашто по одредбама Устава законски није издефинисано питање финансирања АП Војводине, овде предлагач излази са предлогом који је чиста импровизација.

Наиме, најбољи пример за то је управо овај члан 6, где предлагач каже да би од укупно остварених прихода на име пореза на додату вредност и име акциза 30% остајало АП Војводини. Шта то значи у пракси? Тридесет посто, примера ради, од акциза, имајући у виду да је седиште Нафтне индустрије Србије, „Гаспром њефта“, у Новом Саду, значило би фактички да се највише троши на територији АП Војводине, на име те потрошње горива плаћају се и акцизе, што уопште не одговара реалном стању.

Тако је исто и када је у питању порез на додату вредност. Значи, изашло се са једном цифром, односно једним процентом који би требало да заголица оне људе који у сваком тренутку очекују да се што боље живи, да порасте стандард и да у Војводини, као и у свим деловима Србије, коначно дође до равномерног развоја свих локалних самоуправа, односно свих региона.

Да видимо шта је образложење предлагача. Када је у питању овај закон о финансирању, они кажу да би то допринело још већем развоју и равномернијем развоју свих делова АП Војводине. Између редова може да се дође до таквог закључка. А онда кажу у члану 6. да би били толико великодушни, када остваре приход на основу свих ових ставки, као што је порез на додату вредност, као што су акцизе, када се оствари 100% попуњеност буџета АП Војводине, вишак би се проследио федерацији, односно Србији и буџету Србије. Замислите каква је то великодушност.

То је у ствари она теза – где су наши новци? Када би се све паре од акциза, због седишта НИС-а у Новом Саду, слиле прво у покрајински буџет у висини од 30%, па када се на основу 30% од ПДВ-а, па јавних зајмова, па кредита, када би се попунио буџет Војводине, е, од тог тренутка преко 100%, то би се све пребацило држави Србији. И јасно би се дошло до одговора где су наши новци.

Да би били убедљивији, предлагачи овде кажу да се не зна колико Војводина као територија доприноси пуњењу буџета Републике Србије. Не зна се ни колико Војводина користи укупно средстава из буџета

Србије. То до дана данашњег нико није прецизно израчунао, нити изашао са тачним или приближно тачним податком, зато што је то потпуно природно и логично да централна власт води рачуна о равномерној развијености свих региона у Србији, па и региона који се зове АП Војводина, као што је обавеза АП Војводине, администрације, тачније речено, АП Војводине, да води рачуна о равномерној развијености свих локалних јединица самоуправе на територији Војводине.

Значи, и Република Србија, централна власт, и АП Војводина не смеју да дозволе да било где у Србији има такозваних неразвијених општина. А чему ми присуствујемо? Од 2000. године у Војводини, веровали или не, повећао се број неразвијених, такозваних неразвијених општина. За време санкција, за време ратова у Војводини је, нећете веровати, било много по броју мање неразвијених општина него што је то након 5. октобра 2000. године.

Ево вам један пример. У равној, плодној Војводини имате шест неразвијених општина. Имате општину Тител, која је у категорији неразвијених општина. И сада човек би могао да помисли да разлог лежи само у неспособној централној власти. Већим делом да, али у АП Војводини у континуитету је једнообразна, једноумна власт 16 година. Шеснаест година није било довољно да се било која од ових набројаних општина помери са тог места, из те категорије неразвијених општина.

Шта то говори? То управо упућује да се, хипотетички, и усвоји овај предлог, 30% да се уступи администрацији АП Војводине, не би било никаквог помака. Можда би било у неком супротном правцу, можда би још било више неразвијених општина.

Зашто наводим пример општине Тител? То је општина која, поред плодне земље, налази се на две реке, на реци Тиси директно и непосредно у близини реке Дунав. Стратешки најбитније место заузима општина Тител. Историјски гледано, увек су се водиле борбе за ту територију, зато што апсолутно велика је предност, због комуникације, због развоја, због инвестиција, сама локација општине Тител. И то је нешто што је упечатљив пример како се води погрешна политика.

Ми овде не аболирамо централну власт, садашњу, актуелну. И она је довољно крива. Зашто? Па зато што експоненти те власти, који се налазе на челним функцијама те општине, до дана данашњег нису ништа урадили да би померили са мртве тачке ту општину, да би та општина колико-толико давала знаке да иде ка онима које нису неразвијене. Једноставно, стање је такво какво јесте.

Е сад, овде неки потурају тезу да су српски радикали неаргументовано против аутономије Војводине. Српски радикали су против било какве аутономије. За постојање аутономије било ког дела

Србије морају да постоје историјски, економски, политички и културни разлози.

Да је све било провизоријум како ови наводе 1945. најбоље говори чињеница да је нелогично да у Србији постоје две аутономне покрајине, а да у тадашњој федералној јединици која се зове Хрватска не постоји ниједна аутономна покрајина. Па ваљда је специфичност исто присутна када су у питању и делови Хрватске. Како то да тадашњи једноумци, такозвани комунисти, нису водили рачуна о припадницима националних мањина који су живели на простору Истре? Како то да су одједном дошли на идеју да само у Србији требају аутономне покрајине?

Ал' ајде, оставимо те историјске хаварије које је преживео српски народ. Да ли данас постоји иједан оправдани основ за постојање аутономне покрајине на територији Србије? У Војводини историјски не постоји разлог. Историјски процес се завршио 1918. године Великом народном скупштином и то је само враћање точка уназад после 1918. године. И то су знали комунисти када су поново АП Војводину покушали да одвоје од Србије.

Да ли постоји економски? Па ван логике. Сви теже да се интегришу, да имају веће тржиште. Па видите да сви велики инвеститори из Европе и света теже да освоје тржиште у Београду. А шта се овде ради? Овде се на сваки начин жели постићи подвојеност, да се дистанцира на неки начин Војводина од Београда тврдећи да сав новац иде у Београд.

Друго, да ли има основа када је у питању култура? У суштини, култура не може регионално да се дефинише, не може по регионима да се дели. Култура, културно стваралаштво у Војводини је у принципу културно стваралаштво већинског српског народа. Њу обogaћују култура и културне тековине оних који живе заједно са српским народом.

Да ли је оправдано то што на том делу Србије живи већи број националних мањина? Па не може администрација АП да гарантује развој и безбедност на језик, на културу, на стваралаштво националним мањинама. То обезбеђује Устав ове државе, и то по две основе. Прво, Устав им гарантује сва грађанска права као свим грађанима Републике Србије, и друго, посебна права као припадницима националних мањина. На највиши степен је подигнуто и заштићено право националних мањина, али се манипулише. Зашто се манипулише? Зато што је то захвално. Када вам зафале неки аргументи, чврсти аргументи, онда потрчите и посегнете за тим да су угрожена права националних мањина.

Ми нисмо против Војводине, ми нисмо против Косова и Метохије, али смо против аутономности било које области или било ког региона. То је суштина. И онај ко озбиљно разматра овај предлог закона види да је ово провизоријум који има потпуно политичку позадину. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Гордана Чомић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На наслов изнад члана и члан 8. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Шаровићу.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ево, много тога смо ми чули током ових неколико дана расправе, али нисмо чули ниједан разлог зашто је потребна било каква аутономија на територији данашње АП Војводине. Ми знамо да је то био историјски одраз тежње српског народа за аутономију у оквиру Угарске и да је тај пројекат и та жеља пре свега за слободом имала једну фазу која је била аутономија и војводство које су добили Срби у тадашњој Угарској. Коначним ослобођењем и присаједињењем остатку српског народа и другим српским државама, и ономе што је Република Српска Крајина и ономе што је данас Република Српска, а српски народ историјски полаже право на читаву Босну и Херцеговину, на Далмацију, на Лику, на Кордун, на многе друге територије које данас, нажалост, нису у саставу Републике Србије, али смо потпуно сигурни да ће поново доћи време када ће бити.

Аутономија српског народа у оквиру српске државе је апсурдна, бесмислена је сама по себи, и позивати се данас на оно што су урадиле комунистичке власти, које су по својој природи биле антисрпске, које су биле антинационалне, и њихову жељу да скрешу крила српском народу, да умање његов значај, да територије које су биле несумњиво српске и на којима је већински српски народ живео поделе у друге државе, да распарчају, да направе административне границе, које су касније вољом западних сила постале и државне, али који је данас, 2019. године, разлог за аутономију српског народа у оквиру српске државе? Има ли шта бесмисленије?

Српски народ треба коначно да се опамети. Нама нису потребне било какве даље поделе, а како нас историја учи, нажалост, српски народ је склон свим, и могућим и немогућим, поделама. И оно што се у неком историјском тренутку чинило немогућим, данас неки кажу да је реалност, реалност са којом се ми српски радикали не миримо. Па да ли је неко могао претпоставити да ће Срби мухамеданске вере дочекати тренутак да их неко убеди, најпре под комунистичким режимом, да су Муслимани, али као нација, а потом да их преименују у Бошњаке и да им опет неко каже

да су некаква посебна нација? Да ли је неко мислио да ће Срби римокатолици по Далмацији, где их је било доста и где су били, како се каже, перјаница Српства, да ће их неко убедити да су због припадности Римокатоличкој цркви и они неки други народ и нека друга нација и да су постали Хрвати и да су постали велики крволоци српског народа који је задржао православну веру? Да ли је неко могао претпоставити пре 20 или 30 година да ће део српског народа који живи у Црној Гори, у српској Црној Гори, убедити да су и они нека нова нација, Црногорци, или Монтенегрини, како више воле да се зову, и да ће данас својатати српске великане, попут Његоша, да ће препевавати песме и српску поезију и прозу писану пре више стотина година? И данас српска држава ништа не ради да се томе супротстави.

Како је могуће да неко каже да имамо одличне односе са Црном Гором ако се тамо негира, сузбија, уништава све што је српско? Како можемо имати добре односе са Републиком Хрватском, која је окупирала Републику Српску Крајину, која је свела српско становништво на неколико процената, а и ти проценти не значе много јер и од тих неколико процената велики број је оних који имају држављанство а никада се нису вратили на просторе на којима је вековима пре тога српски народ живео?

И данас се дешава поново да нам неко објашњава да у Војводини постоје Војвођани. А шта су то Војвођани? Ко су ти људи? Јесу ли то можда Словаци, Румуни, Бугари, Мађари који живе на том простору? Нису. Они чувају своју националну припадност. Српски народ им у томе свесрдно помаже и, као што видите, једино други народи који су живели тамо где је већински народ српски и даље живе несметано, и даље негују своје посебности, а то је оно што српски народ није успео нигде где је био мањински, па чак, нажалост, ни на многим територијама где је био већински није успео да опстане.

Треба ли нама Војвођански дневник, Војвођанска влада, Војвођанска академија наука и уметности? Не треба. Српска академија наука и уметности би била довољна. Зашто нема шумадијске? Зашто Немци немају пет или десет академија наука? Зашто немају Енглези? Зашто немају други народи који држе до себе? Нису могли сви да стану у Српску академију наука и уметности, па ајде да измислимо још једну, у коју ће људи бити примани без обзира на пребивалиште, без обзира на држављанство. Па на шта то онда личи? И какво то добро може донети српском народу? Потпуно је јасно, никакво добро.

Када немате аргумената и када нико не можете да каже зашто би српски народ данас тражио аутономију унутар српске државе, онда крећете са обманама везаним за новац, па објашњавате људима да се не живи лоше у том делу Србије зато што је била неспособна власт у којој сте

учествовали, зато што су баш са покрајинског нивоа пљачкали Војводину, него кажете узима Република.

Не узима Република, погледајте буџете. Ја сам, припремајући се за ову дискусију, погледао, на пример, буџет Града Сомбора, који је три милијарде динара, 47.000 становника. Нови Београд има нешто преко 600 милиона динара, а пет пута је већи. Шест пута мањи буџет, пет пута је већи.

Покрајинска администрација нас такође дебело кошта. Скоро 600 милиона евра, више од пола милијарде евра годишње иде...

(Председавајући: Приводите крају, колега Шаровићу.)

... Да би грађанима било боље, али ниједном појединцу који на том простору живи није боље, већ је само боље онима који су ту ухлебљени и који своју неспособност покушавају да покрију тиме што лажу грађане Србије како их неко поткрада, а највећи лопови су управо на том средњем нивоу, који треба под хитно укинути.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Јахја Фехратовић.

Изволите.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Хвала.

Јављам се по повреди Пословника. Наиме, овде је нарушено достојанство с обзиром на то да је претходни говорник говорио о Бошњацима као припадницима српског народа или Муслиманима итд. Ја бих замолио, дакле, како год ми поштивамо већински народ и поштивамо државу Србију, да и остали, према уставним обавезама и категоријама, поштивају друге мањинске народе у овој држави, што значи да Бошњаци нису, дакле, неко ко је био Србин, већ неко ко је аутохтоно, по историјским и другим показатељима, вјековима и вјековно, од свог постанка, носио то име Бошњаци.

Друга је ствар верска опредељеност и није у реду мешати верско и национално. Дакле, само бих замолио да колега, као и све остале колеге, као што и ми поштивамо оно што је према Уставу, према законима, уважавамо другог и другачијега и на тај начин не вређамо и не спочитавамо припадницима других народа да јесу оно што нису. Бошњаци су по вероисповести, припадају Исламу, припадници Ислама, али то није национална одредница. И Бошњаци су по свом националном идентитету староседеоци овога простора као што су и Срби, поштивају ову државу, поштивају ове законе, осећају се припадницима, грађанима Републике Србије, Србијанцима, али дозволите да не мора све у овој држави бити српско, већ може бити србијанско, може бити оно што сви заједно делимо и што сви заједно поштујемо, покушавамо чувати, на тај начин једни другима помоћи у овим туробним и суровим временима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, сматрам да није било повреде Пословника.

Не верујем да је колега Шаровић желео да некога увреди овде у сали. Изнео је свој политички став. И ви сте сад у једном тренутку изнели један део политичког става, да су припадници српског народа који живе у Србији Србијанци. Нису, Срби су. Срби су где год да живе, да ли у Републици Србији, да ли у Хрватској, да ли у Босни, да ли у Црној Гори. Рекли сте управо тако. Они су Срби. Али такође сматрам да нисте имали жељу да неког увредите, него је то једноставно начин изражавања међу посланицима.

Само ми реците да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјашњава о вашој повреди Пословника. Молим вас, само са да или не.

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Не.

И нисам рекао да су Срби Србијанци, већ припадници осталих народа и сви који живе у Републици Србији јесу Србијанци, а припадници српског народа су Срби где год се налазили, као што су Бошњаци Бошњаци где год се налазили, у Србији, у Црној Гори, БиХ или било где другде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, разумели смо. Само, да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни?

ЈАХЈА ФЕХРАТОВИЋ: Не.

(Немања Шаровић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, немате право ни по једном основу.

(Немања Шаровић: Потпуно ме је погрешно протумачио.)

Колега Шаровићу, ви сте правник. Када је у питању реплика, ви сте то изучили до детаља. Значи, ја сам дао реч колеги, а он је тражио да рекламира повреду Пословника. Познато је да приликом рекламирања Пословника народни посланик не може да стекне право на реплику.

(Немања Шаровић: По Пословнику.)

По Пословнику, изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Дакле, господине Арсићу, ако већ причамо о поштовању посланика и Пословника, и члана 27. и достојанства Народне скупштине, ја то достојанство ничим нисам повредио и мом драгом брату, господину Јахји Фехратовићу, желим да поручим да је све то што сам рекао управо израз поштовања и уважавања њега лично, али и историјских чињеница.

Дакле, највећа несрећа која је задесила српски народ је управо та подела по основу вероисповести. Некада јединствен корпус српског народа се поделио и то су историјске чињенице; могу неки покушавати да фалсификују нацију. Господину Јахји могу да дам литературу...

(Председавајући: Колега Шаровићу, молим вас...)

... Идеологију српског национализма и књигу Злочиначки подухват...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изашли сте из права на повреду Пословника.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Објашњавам шта сам рекао и шта јесте достојанство Народне скупштине. Ако сте били толико стрпљиви, господине Арсићу, да све друге чујете, да дајете безброј пута реплику на реплику, ниједном се нисам јавио по Пословнику а имао сам право на то да укажем, немојте онда свој лични анимозитет према мени испољавати тако што једино мени нећете дозволити да говорим.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, извините што вас прекидам, морам то да урадим. Прекршио сам Пословник. Ви сте у својој дискусији потрошили време Посланичке групе СРС и преко тог времена још четири минута и ја вас нисам прекидао. И немам никакав лични анимозитет, али исто тако нећу дозволити да се право на рекламирање повреде Пословника искористи да се направи реплика.

(Немања Шаровић добацује.)

Заиста вас не разумем.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

У реду. Изјасниће се.

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Белачић, изволите.

АЛЕКСАНДРА БЕЛАЧИЋ: Не бих да понављам оно што су моје колеге већ објасниле, али чињеница је да је овај предлог закона о финансирању АП Војводине у супротности са Уставом и позитивним правним прописима Републике Србије.

Нас, наравно, не чуди што је један овакав накардан предлог пристигао из редова Посланичке групе ЛСВ, односно једног реда, да будемо прецизни. Дужна сам да подсетим јавност да ЛСВ на изборима парламентарним 2016. године у коалицији са ЛДП и СДС Бориса Тадића није успела да пређе цензус, те да су се у посланичким клубима нашли након интервенције америчког амбасадора Кајла Скота, са којим су се тих дана интензивно састајали, што јавно, што тајно, а он истовремено вршио притисак на чланове РИК-а.

Одговарало је, наравно, Кајлу Скоту да у Скупштину уведе протагонисте петооктобарског пуча и осведочене евроатлантисте, пре свега као противтежњу нама који представљамо националну опозицију, а

онда и представницима режима. И не чуди што припадници Лиге социјалдемократата Војводине сада на овај начин покушавају да се одуже Скоту за улазак у Народну скупштину тиме што оваквим предлогом покушавају да пробуде одређене сепаратистичке тежње у северној српској покрајини.

Ми се, наравно, не плашимо да ће до тога доћи с обзиром на то да ова странка нема политички капацитет да изазове озбиљне проблеме, али имајући у виду колико је ресурса потребно ангажовати за један дан одржавања седнице Народне скупштине, онда сматрамо да је изузетно ирационално од владајуће већине што је заказана седница са оваквим дневним редом.

Подсетићу да је Посланичка група СРС у више наврата подносила бројне предлоге за измену и допуну дневног реда и да се наши предлози никада нису нашли на дневном реду, нити ће. Мислим да је то најбољи показатељ ко је овде у овој сали истинска опозиција, а ко ради у дослуху са режимом. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На наслов изнад члан и члана 10. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Став да предлог закона о коме данас водимо расправу не треба усвојити Српска радикална странка је изразила кроз амандмане које смо на њега поднели, којима смо предложили брисање свих чланова. У том смислу је и овај амандман на члан 10. Предлога закона, који се односи на образовање комисије која би пратила примену закона.

Посланичка група Српске радикалне странке инсистира на томе да Народна скупштина Републике Србије мора да поштује Устав Републике Србије и да спречи усвајање једног оваквог закона. Заговорници пуне аутономије Војводине су недвосмислено исказали своје намере, а на Народној скупштини је да такве намере спречи, да их сасече у корену, јер су и тренутне околности превише. Постојање Владе Аутономне Покрајине Војводине је непотребно, то је само једна администрација више.

Ми се залажемо за максималну аутономију локалних самоуправа, и то за јачање свих локалних самоуправа. Србији нису потребне поделе, а прављење аутономних покрајина у Србији у прошлости је била само жеља за слабљење Србије. Овај предлог закона би водио ка фискалном сепаратизму, са којим све и почиње, па зато сматрамо да се прихватање овог амандмана Посланичке групе СРС не би смело довести у питање, као и сви остали амандмани наше посланичке групе, јер се нашим амандманима спречава усвајање овог предлога закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 10. амандман је поднела народни посланик Гордана Чомић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч?

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, Српска радикална странка по ко зна који пут жели да укаже јавности да је ово један неуставан закон и право питање је овде како и на који начин и због чега се овакав закон уопште нашао на дневном реду, поготово што је он дошао од једне опозиционе или боље рећи такозване опозиционе групе.

Ми се залажемо за то да у Србији не треба да постоје покрајине, јер Србија је ионако мала земља, али ако прихватимо стање онакво какво јесте, ако полазимо од Устава, сви морамо знати да главни проблем државе Србије данас није АП Војводина, него је то АП Косово. Ми знамо да је тај део наше земље под окупацијом и сада, уместо да све своје снаге сконцентришемо и да се бавимо проблемом АП Косово, неко се овде досетио да у овом парламенту треба разговарати о АП Војводини иако, на сву срећу, тамо нема никаквих проблема каквих имамо доле на територији АП Косово и Метохија.

Дакле, желим још једном да укажем да, уместо да разговарамо о Косову и Метохији, о томе како и на који начин спровести Резолуцију 1244, како вратити на Косово 1.000 полицајаца и 1.000 цариника, ми се овде замајавамо, ево, већ другу недељу, о једном закону који је неуставан и који уопште није требало да се нађе на дневном реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли још неко жели реч по овом амандману? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, у начелној расправи смо чули од предлагача овог предлога закона како су АП Војводина и војвођанска села жртва транзиције и како млади одлазе у земље Европске уније. Свакако да се то не односи само на АП Војводину, већ и на остале делове Србије. Морамо констатовати да млади одлазе из наше земље трагајући за квалитетнијим животним условима.

Став СРС је јасан и недвосмислен, да је овај предлог закона неуставан, да не сме бити усвојен и да све предложене чланове треба брисати. Финансирање АП Војводине је уређено чланом 184. Устава Републике Србије, док овај неуставни предлог никада не сме ступити на

снагу, нити се примењивати. Предлог је супротан Закону о буџетском систему, Закону о пореском поступку и пореској администрацији.

Устав Републике Србије је донет 2006. године и тачно је да су грађани АП Војводине бојкотовали доношење Устава и само њих 11% је гласало за такав Устав. То је био чист политички компромис да би се Устав донео иако је бојкотован од стране АП Војводине.

Са оваквим предлогом се жели да део територије једне земље са седам милиона становника буде држава у држави и да сви приходи остану АП Војводини, а наравно са проблемом да се такав захтев прошири и на остатак дела Србије, јер све више и више има оних који желе, како у Србији тако и ван ње, да је распарчају и сведу на Београдски пашалук.

Српски радикали јасно и гласно поручују да неће бити никаквих подела, да Србија неће бити држава са две владе и два председника. Пореска политика мора бити јединствена на нивоу целе државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Ненад Чанак.

Изволите.

НЕНАД ЧАНАК: Захваљујем.

Морам, иако сам мислио да се више не јављам за реч, да интервенишем, јер је овде речено нешто што је први пут тачно, а то је да млади одлазе из Србије. Највише се иселљавају у Савезну Републику Немачку и Аустрију, а онда потом и у прекоморске земље.

Аустрија има осам и по милиона становника и има девет покрајина. Девет покрајина. Немачка има 82 милиона становника, 16 покрајина, у чијој надлежности су полиција, образовање, култура, комунални послови и свака од њих има свој устав, законодавну, извршну и судску власт. Па ако вам није јасно шта желе људи ове земље па морају да траже ван ове земље, онда размислите о овоме што сам сад рекао. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: С обзиром на то да смо стигли до последњег амандмана, поновићу неке изнете ставове СРС и на неки начин заокружити целу причу о ова два предлога и о расправама које смо водили три дана, чини ми се, ово данас је трећи дан, и у расправи у којој су углавном аргументима учествовали посланици Српске радикалне странке, зато што је нама ово веома важно и што ми ово нисмо схватили као неки дневни ред реда ради, већ смо ми то доживели као својеврсно упозорење.

Политички гледано, треба заиста нагласити неколико ствари када су у питању и предлог овог закона о финансирању АП Војводине и предлог резолуције о Војводини, како стоји у самом називу и што је веома симптоматично. Први дан је овде већ било речи о томе да су ова два

предлога заправо плагијати Александре Јерков, па је онда Александра Јерков у медијима нешто интервенисала, бунила се, каже она је већ неколико месеци бранила овакве предлоге, али, ето, предлози су дошли на дневни ред тек када их је њој, како она каже, преотео Ненад Чанак. Е, онда смо у току расправе сазнали, заправо, да је и Александра Јерков плагијатор, јер је и она плагирала предлоге који су још 2015. године усвојени у Покрајинској влади у време када је председник био Бојан Пајтић. И онда, када се заокруже сви ти актери, онда заправо долазимо до једног логичког закључка, а све то и личи на то да ми заправо овде немамо никакав плагијат, него имамо Цијин предлог закона и резолуције који се односе на АП Војводину.

Оно што такође желимо да нагласимо, и понављали смо то сви ми који смо говорили из СРС, да пре свега ради јавности, да народ чује, ми српски радикали смо против аутономије Војводине. Ми се залажемо за аутономију, максималну аутономију локалних самоуправа. Ми мислимо да та нека, како је зову, средња власт нема никакву сврху, да је заправо само Покрајинска влада још један намет више буџету Републике Србије, да ништа што се на том нивоу заправо одлучује није нешто што може да прође и не треба да прође мимо Владе Републике Србије и мимо тог, да кажем, главног нивоа. То је наше мишљење одраније.

Ми се залажемо за унитарну Србију и увек смо се залагали. Наравно, у сплету тренутних околности желимо и залажемо се и дали смо предлог на који начин се може сачувати КиМ у оквиру граница Републике Србије. Наравно, нисмо заборавили и никада нећемо заборавити Републику Српску Крајину, уверени да ће једног дана такође постати део јединствене српске државе, као и Република Српска. И ово јесте порука БиХ, која све више нешто диже главу против Републике Српске, да се не играју, да Република Српска има своју матицу, која је, сасвим извесно, неће оставити на цедилу.

Говорили смо такође, и ево поновићу, да су оба ова предлога у супротности са Уставом Републике Србије и са, када је у питању Предлог закона о финансирању, да је у супротности са два системска закона који се односе на ову област, то су Закон о буџетском систему и Закон о пореском поступку и пореској администрацији.

И када се добро и пажљиво погледа, мада може се чинити у неком делу да су ови предлози безазлени јер се цитирају неки чланови Устава, али у суштини су веома опасни и то се могло видети посебно у току расправе. И ово јесте, рекли смо то већ, када би се овај закон усвојио, ово би заиста био прави фискални сепаратизам, а такав сепаратизам увек би могао да одведе у онај много гори, много опаснији, то смо већ говорили, и политички и правни.

Уверени смо, свакако, да се то неће десити и да сви треба да дамо максималан допринос и максималан труд да се тако нешто не деси и да се све такве тежње у корену сасецају, уважавајући свачије право и да, поготово право народних посланика, да могу да предлажу Народној скупштини усвајање закона, али некако није добро када од преко 200 закона, ја мислим да има у процедури, који су предлагали народни посланици, и у главном су ти закони – искрено, нисам све те предлоге детаљно ни гледала, зато што ту има много оних који су само реда ради предлагали, да би правили оне представе од вишечасовног усвајања дневног реда, па вероватно ни ти посланици, који иначе више тренутно нису у сали, ни они сами нису знали шта суштински предлажу – али заиста у тих 200 и не знам колико предлога има веома озбиљних предлога и требало је о њима расправљати. Чак смо уверени да би посланици већине слушајући глас народа, уколико као посланици комуницирају са народом, морали гласати за неке од тих предлога.

И поред, дакле, тако квалитетних предлога, ви сте, овако сад да будем наивна, да кажем из нама непознатих разлога, ставили на дневни ред управо ова два предлога, али нисмо наивни, знамо због чега сте то урадили, и ово је добар начин да удовољите и напољу онима којима треба да удовољите, а и у унутрашњој политици. Дакле, ви сад можете, говорим о скупштинској већини, лепо да кажете – ево како смо ми широкогрудни, демократични; ево, ми смо ставили на дневни ред предлоге Ненада Чанка. Нећемо гласати за то. Посланици су расправљали; ко је желео, могао је да учествује у расправи. И с друге стране ћете, не ви, него сад онда представници Владе, ови отварачи-затварачи поглавља, они ће онда да кажу Макалистеру и Коцијанчичевој – ево, ми јесмо учинили оно што ви од нас тражите (а они траже од вас ово) и ми смо ставили на дневни ред, али, ето, посланици нису овај пут изгласали то, али ми ћемо то некако мало да уредимо, преуредимо, па ћемо то поново једног дана да вратимо и да усвојимо, да удовољимо и вама двома.

То је заправо суштина због чега сте ви на дневни ред ставили управо ова два предлога.

Да није тако, ја ћу вас подсетити на неке предлоге закона који су од изузетног значаја за све грађане Србије и које ви не стављате на дневни ред иако их посланици Српске радикалне странке већ неколико месеци заредом предлажу. Најпре закон о стављању ван снаге Закона о јавним извршитељима. Па ја мислим да не постоји човек у Србији, па чак и посланици који су гласали за овај закон, а то нису посланици садашње власти него су то посланици који су били владајућа већина пре ваше прве владајуће већине, али да ни они, ни ви, да не постоји човек данас у Србији који се не згражава над оним шта раде јавни извршитељи.

И искористићу сада ово, пошто вас питам што то није на дневном реду, да подсетим јавност да је тај закон о јавним извршитељима донет 2011. године, да су тадашња ДС, која се после појављује у разним својим појавним облицима, и сад се опет нешто обједињују, да су они припремили јавне извршитеље из својих редова, па да је у једном формалном конкурс, који то заправо није био, да су постављене те демократе за јавне извршитеље. И онда сте дошли ви напредњаци и, уместо да урадите оно што сте у кампањама говорили, уместо да тај закон ставите ван снаге, да извршења вратите у надлежности судова, ви сте само довели ваше извршитеље, допунили број тамо где ови нису успели пре вас и тако да сад ви лепо заједно харате преко ваших извршитеља, који раде најстрашније могуће ствари, које немају везе ни са законом ни са извршењима.

Дешава се, свакодневно се о томе прича, дешава се да извршитељ стан прода свом сину, нечији стан, неку породицу избаци на улицу. Дешава се да станове који вреде 50.000 евра продају да би намирили дуг од 10.000 евра. Продају унапред познатом купцу за 30.000 евра па тај новац поделе са неким из банке ко им је дао информацију. И то се сад развило у један опасан бизнис. Опасан бизнис да службеници банака имају своје извршитеље, да их обавештавају кад ће банка ставити неки стан на продају, обавесте колики је дуг према банци да би они могли према томе да се равнају, јер банку баш брига што избацује породице на улицу. А што би кад јој је Народна банка то дозволила, а што би кад јој је владајућа већина то дозволила, а што би кад сте ви из власти прихватили банке које вам је још Динкић довео у Србију да уништавају наш народ?

И ви сви лепо ћутите на то и нећете да ставите на дневни ред овде предлог закона који смо вам ми дали да бисмо сви заједно расправљали о томе, да грађани чују, да јавност чује шта ми о томе мислимо и да понудимо решења. Ми српски радикали имамо решења, али ставите на дневни ред тај закон па да и тај проблем решимо.

Предложили смо да се стави ван снаге Закон о раду. Па птице на грани знају да Закон о раду, који је на снази већ неколико година, који сте ви донели, да је донет и написан искључиво у интересу послодаваца. Ко су послодавци? Странци. Који странци? Они којима ви дајете наше паре да би они овде отварали неке погоне.

Никаква, ниједна фабрика у Србији није отворена. Можете ви да причате колико год хоћете и ваш председник. Ниједна фабрика у Србији није отворена. Отворено је више погона разних фабрика. За отварање тих погона добијају се озбиљна средства, плус бесплатна комунална инфраструктура. Запошљавају се људи који раде за више од десет пута мању зараду него што би те фирме плаћале у својој матичној земљи. Када се потроше паре које се добију из буџета, пошто су ти погони углавном у

неким монтажним објектима, никаквог великог трошка нема онај који је то отворио, односно који је дошао као „инвеститор“, и лепо прође четири, пет, шест година, они своју зараду лепо однесоше. У овој држави нити се плаћа порез. Доприноси су минимални, зато што људи раде за загарантовану зараду, која је негде око 27.000 динара, па не знам само како извукосте 460 евра или колико као просечну плату, осим ако нисте сабирали па заборавили да поделите.

Предлагали смо и закон за подстицаје у пољопривреди, предлагали смо закон и за помоћ породицама са децом. Дакле, предлагали смо законе који интересују грађане Србије, који интересују овај народ, чијим променама бисмо заиста допринели да људи живе боље у овој земљи Србији и предлажемо у континуитету месецима, богами годинама већ, да се у Народној скупштини расправља о Косову и Метохији, да коначно чујемо и прецизан и децидиран став власти о томе, а ми српски радикали свакако имамо решење и говоримо у јавности о томе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, парламентарна дебата. Они који се жале на недостатак парламентарне дебате данас нису овде. Као што видите, побегли су. Војводина им је била битна не да би регулисали финансирање. Ово је био њихов предлог из 2013. и 2015. године. Владу Војводине је водио Бојан Пајтић. У Републици су владали како кад, али је било и Борка Стефановића, Ђиласа и Јеремића. Док су владали они, Војводина им није била битна. Нису расправљали о овом документу ни на Скупштини Војводине. Скупштина Србије је учинила напор да расправља о овом предлогу и то треба похвалити.

На одређен начин треба уважити предлагача, без обзира на наше међусобне односе. Али интересантно је следеће, да су они који се жале на недостатак дебате, од дебате побегли, да су пропустили прилику да овде се уживо грађанима Србије обрате пет сати. Ово је важна тема. Они је потцењују, ја не. Ово је веома важна тема, а била би важна да смо расправљали и о Шумадији, Мачви, јужној Србији, Браничеву, Срему, Банату. Без обзира на то о ком делу територије Србије да расправљамо, то је веома важна тема за грађане не само те територије, већ за грађане целе Србије. Држава је власништво њених грађана, а не власништво власти. Колико су желели да се обрате грађанима, пропустили су прилику да о томе говоре пет сати.

То је она иста Александра Јерков која се овде дичила како је, ето, она поднела тај закон. Говорила је у холу Народне скупштине да је то њен предлог закона, а није био њен. Пропустила је прилику да овде дође да докаже да је то њен предлог, да га брани. Она то није желела. Зашто? Није

хтела да се замери љотићевцима, савезу лопужа и превараната и љотићеваца који шетају по Србији желећи не да расправљају о деловима територије Републике Србије, нити о Србији, већ желе да изузму неке делове територије и да разбију јединство народа, да разбију државу Србију. Она шета са њима, не ја.

Грађани Војводине треба да знају, а и у Србији, о њеном лицемерју. На то имају право. Као што треба да знају и о лицемерју Ђиласа, који је све најгоре говорио о Војводини. О лицемерју и злим намерама Јеремића и Борка Стефановића. То је онај Борко Стефановић равногорац. Ја сам га тако упознао, а онда се одједном нешто прекрстио. То је онај исти који је продао НИС а после каже он брани радничка права. Онда иде са Ђиласом милионером. Каква је то левица Србије која иде и шета са милионером Ђиласом, са човеком који је испразнио џепове грађана Републике Србије?

Углавном, они данас нису у дебати. Сутра ће се жалити на цензуру, а могли су уживо бити пет сати. Ту прилику су пропустили са намером да се жале на слободу медија. Каква је то слобода медија у којој Бошко Љотић, а са ким и Мариника Тепић и Александра Јерков и Борко Стефановић и Вук Јеремић, каква је то слобода медија кад љотићевске фашистичке фаланге уђу у РТС и кажу – показаћете ми где је режија, има да ме емитујете итд.? Зар они не мисле да је то цензура? Да ли је слобода медија заузимање медија, хапшење власника, покушај заузимања РЕМ-а итд.? Тако се не долази до слободе медија. Они ће се жалити на цензуру и недостатак слободе медија, а пропустили су прилику да на овој седници најмање пет до шест сати се могу обраћати грађанима Србије, плус реплике, плус повреде Пословника итд.

Ја бих желео да су они овде, али вероватно Вук Јеремић жали што није узео више новца од Патрика Хоа. Борко Стефановић, госпођа Јерков и господин Пајтић вероватно жале што нису још више новца узели из џепова грађана Војводине, новца који је требало да буде намењен технолошком развоју, градњи инфраструктуре итд. Вероватно Јеремић жали зато што је Патрик Хо данас добио три године затвора. Добио је три године затвора, у образложењу пише да је правио те сумњиве бизнисе преко веза у УН. А знамо да му је веза био Вук Јеремић. Вероватно Вук Јеремић чешља оних својих седам и по милиона долара, забринуту гледа пут Уједињених нација јер нема више ниједног Патрика Хоа. Нема више цигарета можда од 1.500 евра кутија. Можда нема ни ролекса, можда је и ролекс добио од Патрика Хоа па се топло сећа. И верујем да ће следећи протести бити намењени Патрику Хоу, зато што га је, ето, та недемократска Америка ухапсила и осудила.

Бошко Љотић заједно шета са Борком Стефановићем, са Мариником Тепић, са Александром Јерков. Заједно марширају, заузимају

телевизије. За њих није слободна ниједна телевизија која не припада Ђиласу, а полуслободна је свака у којој Ђилас продаје рекламу. Све друге телевизије нису слободне. Синоћ смо гледали фудбалску утакмицу, мимо прописа, на два Ђиласова канала, која не покривају целу територију Републике Србије и не испуњавају услове да би преносиле фудбалску репрезентацију Србије. Али код њих све може, све је слободно кад је Ђиласово. Све што је народно, није слободно.

Они су за Војводину кад су у Новом Саду, али то не смеју јавно да покажу. Они су за Љотићевце кад су у Београду, упорно желећи да подрију темеље Републике Србије. Ње данас нема. Нека од ових решења су прихватљива, али с обзиром на то да ни Скупштина Војводине о овоме није расправљала, с обзиром на то да њен творац, Александра Јерков каже да је творац тога, није данас нашла за сходно да дође макар да нешто каже у прилог овоме, с обзиром на то да Мариника Тепић није дошла да нешто каже јер је постала дворска послуга на двору Ђиклера и друга Рићег, с обзиром на то да њих две нису дошле, нека од ових решења су за мене прихватљива, али у целини ја нећу гласати за овај предлог.

Ал' грађанима Србије кажем – немојте да трошите глас на оне који неће да заступају ваше интересе, било да се ради о регионалним странкама и регионалним идеологијама, било да се ради о републичким. Ко верује у Ђиклера, друга Рићег, ко верује у Јеремића, у Борка Стефановића, ко верује да ће их они одвести у бољу будућност сутра, а опљачкали су је јуче, тај је зрео за психијатра. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Сагласно члану 87. ставу 5. Пословника Народне скупштине, одређујем уторак, 26. март 2019. године, са почетком у 15 сати и 15 минута, као дан за гласање о тачкама дневног реда Друге седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије 2019. године.

(После паузе – 15.20)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, пре него што пређемо на одлучивање о тачкама дневног реда, потребно је да утврдимо кворум.

Сагласно члану 88. став 5. Пословника Народне скупштине, кворум за рад Народне скупштине у дану за гласање постоји ако је на седници

Народне скупштине присутна већина од укупног броја народних посланика.

Молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 138 народних посланика, односно да је присутна већина од укупног броја народних посланика и да, према томе, постоје услови за одлучивање.

Пре него што пређемо на одлучивање о Предлогу закона, подсећам вас да, на основу члана 105. став 2. тачка 4. Устава Републике Србије, Народна скупштина доноси закон којим Република Србија поверава аутономној покрајини и јединицама локалне самоуправе поједина питања из своје надлежности већином гласова свих народних посланика.

Пошто је Народна скупштина обавила претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, прелазимо на **ОДЛУЧИВАЊЕ**.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ФИНАНСИРАЊУ АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ ВОЈВОДИНЕ**.

Стављам на гласање Предлог закона о финансирању Аутономне Покрајине Војводине, у начелу.

Закључујем гласање: за – девет, против – 119, уздржан – један, није гласало – 10, од укупно 139 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила Предлог закона у начелу.

Стављам на гласање амандман на наслов изнад члана и члан 1. који је поднела Вјерица Радета.

Закључујем гласање: за – нико, против – један, уздржаних – нема.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 2. који је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на наслов изнад члана 3. и члан 3. који је поднела народни посланик Ружица Николић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 4. који је поднео народни посланик Срето Перић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 5. који је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 6. који је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 7. који је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 7. који је поднела народни посланик Гордана Чомић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на наслов изнад члана и члан 8. који је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 9. који је поднела народни посланик Александра Белачић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на наслов изнад члана и члан 10. који је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 10. који је поднела народни посланик Гордана Чомић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 11. који је поднео народни посланик Никола Савић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на члан 12. који је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Пошто смо завршили одлучивање о амандманима, приступамо гласању о Предлогу закона у целини.

Стављам на гласање Предлог закона о финансирању Аутономне покрајине Војводине, у целини.

Закључујем гласање: за – осам, против – 121, уздржан – један, није гласало – девет, од укупно 139 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила Предлог закона о финансирању Аутономне Покрајине Војводине.

Прелазимо на 2. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ РЕЗОЛУЦИЈЕ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ВОЈВОДИНИ.

Пошто је Народна скупштина обавила јединствени претрес, прелазимо на одлучивање.

Стављам на гласање Предлог резолуције Народне скупштине Републике Србије о Војводини, у начелу.

Закључујем гласање: за – четири, против – 126, уздржан – један, није гласало – девет, од укупно 140 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила Предлог резолуције, у начелу.

Стављам на гласање амандман на наслов Предлога резолуције који је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на назив резолуције и ставове 1, 2, 3, 6, 7, 8. и 9, који је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Закључујем гласање: за – један, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на ставове 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8. и 9. Предлога резолуције, који је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на ставове 8. и 9. Предлога резолуције, са исправком, који је поднела народни посланик Гордана Чомић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на став 9. тачку 1. који је поднела народни посланик Ружица Николић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на став 9. тачку 2. Предлога резолуције, који је поднео народни посланик Срето Перић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на став 9. тачку 3. Предлога резолуције, који је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на став 9. тачку 4. Предлога резолуције, који је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Стављам на гласање амандман на став 9. тачку 5. Предлога резолуције, који је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да амандман није прихваћен.

Пошто смо завршили одлучивање о амандманима, приступамо гласању о Предлогу резолуције у целини.

Стављам на гласање Предлог резолуције Народне скупштине Републике Србије о Војводини, у целини.

Закључујем гласање: за – четири, против – 129, уздржаних – нема, није гласало – седам, од укупно 140 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина није прихватила Предлог резолуције Народне скупштине Републике Србије о Војводини, у целини.

Прелазимо на одлучивање о ПОВРЕДАМА ПОСЛОВНИКА на које су указали народни посланици.

Народни посланик Милорад Мирчић, на седници 20. марта, у 15 сати и 39 минута, указао је на повреду члана 68. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем гласање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Маријан Ристичевић, на седници 21. марта, у 10 сати и 43 минута указао је на повреду члана 106. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем одлучивање: за – један, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Немања Шаровић, на седници 26. марта, у 12 сати и 25 минута, указао је на повреду члана 27. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника.

Закључујем одлучивање: за – нико, против – нико, уздржан – нико.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Пошто је Народна скупштина обавила разматрање тачака дневног реда ове седнице и одлучивање о њима, сагласно члану 102. Пословника Народне скупштине, закључујем Другу седницу Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2019. години.

(Седница је завршена у 15.30 часова.)